

kuifje

Nº 11
42e jaargang
10-3-87

HET WEEKBLAD VOOR DE SUPER-JEUGD VAN 7 T

JAPAN
GISTEREN en MORGEN

deze week poster november "Ian Kaledine"

40F - NEDERLAND f 2,65

日本

HET PALEIS VAN ORANE

EXTRA LANG VERHAAL

JEAN-YVES DELITTE
JEAN-LUC VERNAL

HIJ ZAL KAKIËMON HETEN...

KAKIËMON, KOM MEE, MANNETJE...

SLA OM

WAAR GAAN ZE HEEN?

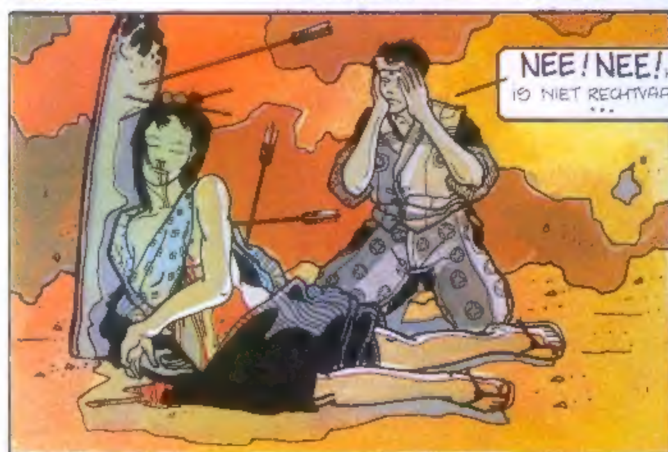

...HOOG TIJD OM NAAR HUIS TE GAAN!

HE! MAAR...

...DAT IS BIJ ONS!

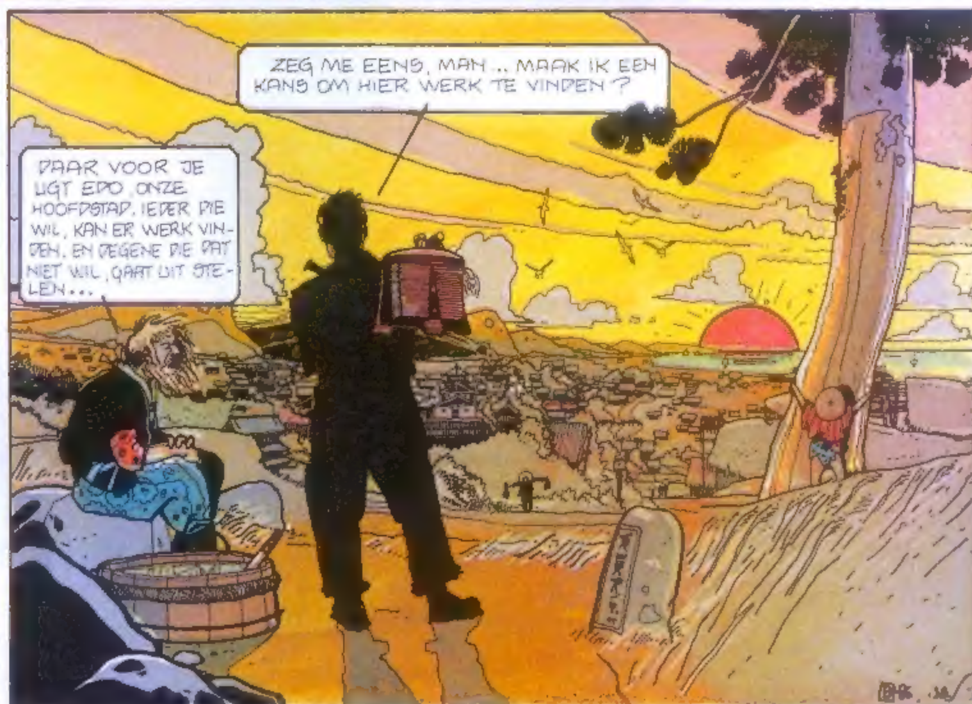

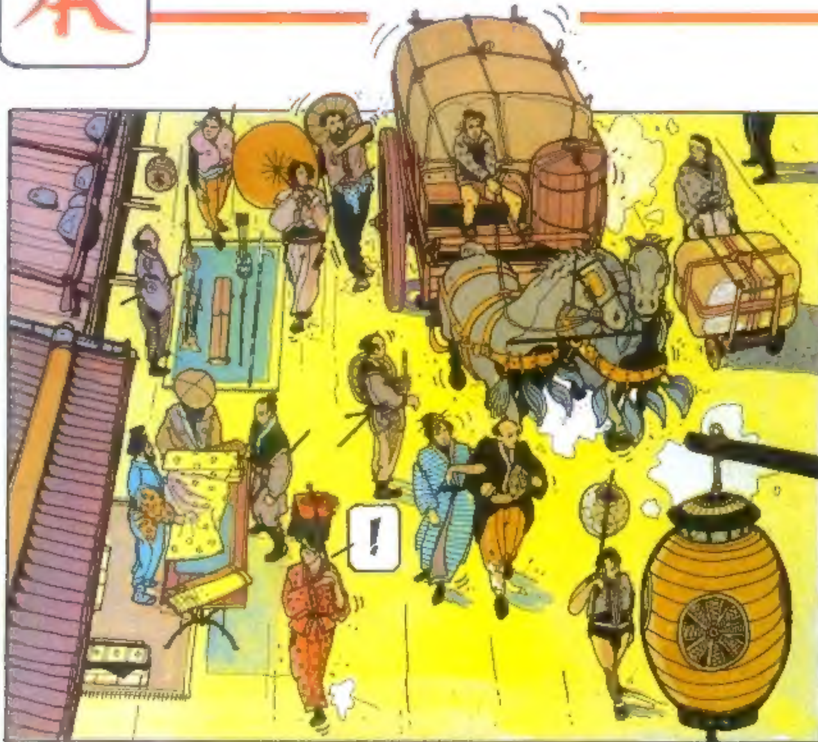

NEE! NEE! HET IS NIET RECHTVAARDIG ...

ZEG ME EENS, MAN ... MAAK IK EEN KANS OM HIER WERK TE VINDEN?
DAAR VOOR JE LIGT EDO, ONZE HOOFDSTAD. IEDER DIE WIL, KAN ER WERK VINDEN. EN DEGENE DIE DAT NIET WIL, GAAT UIT STELEN...

SLA OM

!

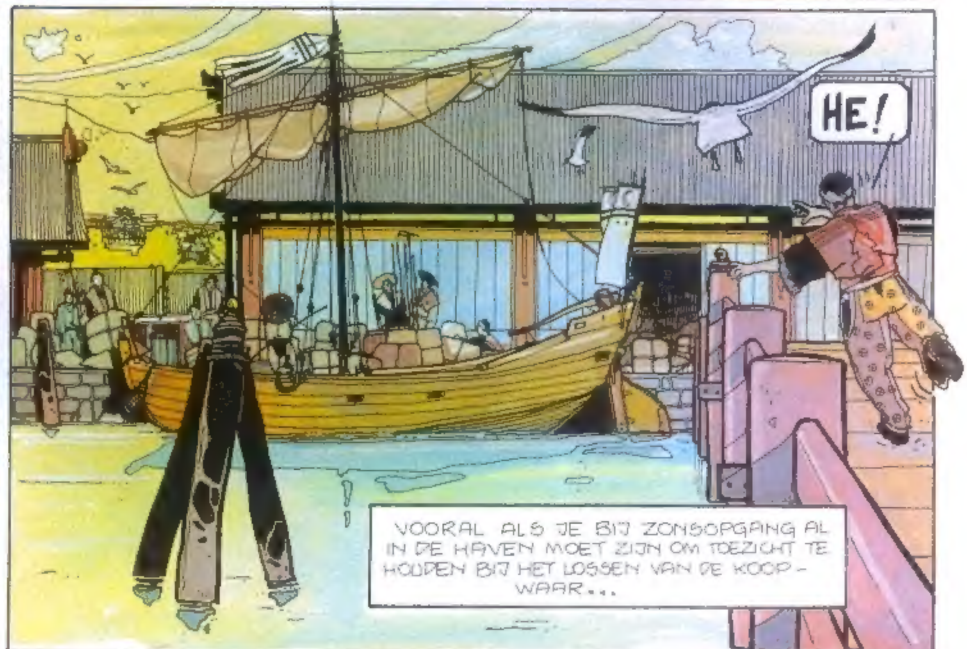

EH... IK ZOEK WERK...
NOU EN?

HUM!

HUM!

KUN JE REKENEN?
JA... EN IK KAN NOG VEEL MEER OOK...
HUM!

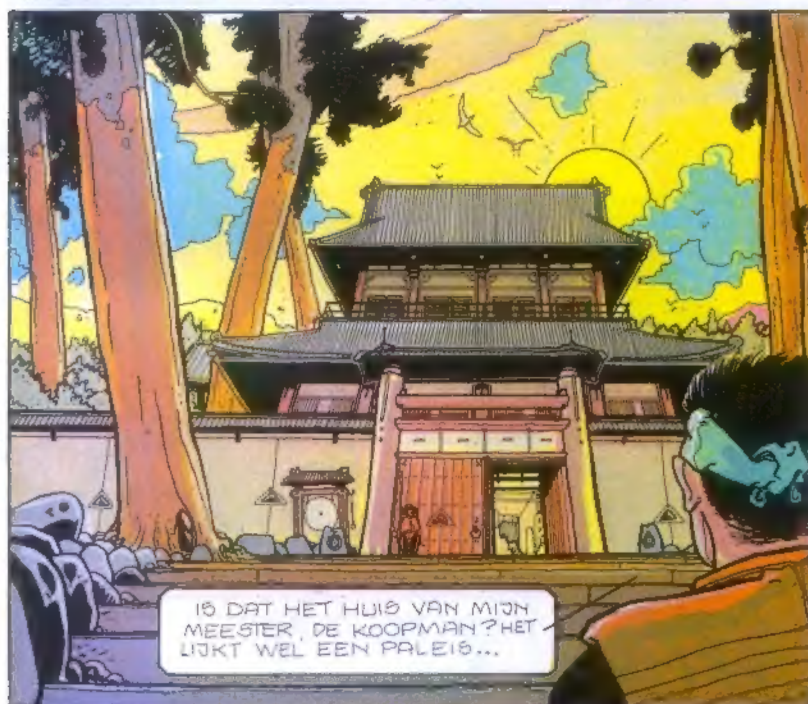

KAKIEMON LEERDE AL SNEL DAT EEN NACHT HEEL LANG DUURT, ALS JE STEEDS MAAR REKENINGEN MOET OPTELLEN...

HE!
VOORAL ALS JE BIJ ZONSOPGANG AL IN DE HAVEN MOET ZIJN OM TOEZICHT TE HOUDEN BIJ HET LOSSEN VAN DE KOOP-WAAR...

EXTRA LANG VERHAAL

SLA OM

MAAR... WAT IS ER MET ME... VERMOEIDHEID... DE BETOVERING VAN DAT GEZICHT? IK MOET MET HAAR PRATEN...

HOE HEET JE?
ORANE... EN JIJ?
KAKIËMON...

HELA!

DROOM JE, VRIEND? IK WIL JOU NIET ZO DICHT BIJ M'N DOCHTER ZIEN.
UW DOCHTER... UH... IK... VERGEEF ME, MEESTER... IK KWAM VERSLAG UITBRENGEN EN...

ORANE...

OH!

IK DEUG NERGENS MEER VOOR ...

IK MOET HAAR ZIEN...

IK MOET HET HAAR ZEGGEN, IK WIL HET HAAR VRAGEN...

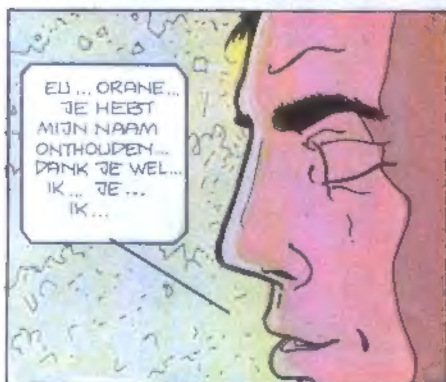

NIEMAND!

SLA OM

VERVOLG ACHTERAAN IN DIT NUMMER

日本

JEAN-YVES DELITTE

GROETEN UIT HET RIJK VAN DE RIJZENDE ZON

Als een scenarioschrijver die verzot is op geschiedenis een tekenaar ontmoet die gefascineerd wordt door de grote oosterse heldenverhalen, dan leidt dat vanzelfsprekend tot een samenwerking die een strip oplevert waarin beide belangstellingen tot uiting komen. Jean-Luc Vernal, de schrijver van de inmiddels beroemde avonturen van Jugurtha, werd altijd al erg geïnspireerd door gebeurtenissen uit het verleden. Als ze al niet de basis vormen van zijn verhalen zijn echtgebeurde historische feiten vaak de aanleiding om de wederwaardigheden van een held in de tijd en de ruimte te plaatsen. Dàt geldt in elk geval voor Jugurtha. Hetzelfde is het geval met Ian Kaledine, waarbij elk avontuur samenvalt met een meer of minder lang geleden voorgevallen feit. Hij maakt een doeltreffend gebruik van de spannende zijden van de historische gebeurtenissen. Vandaar ook dat het lange, veelbewogen epos van de samoerais hem wel moest interesseren. «Toen ik die schitterende filmschilderingen van Kurosawa gezien had, «Kagemusha» en «Ran», begon ik me wat te documenteren over die legendarische Japanse krijgers. Ik wilde er meer van weten en mijn nieuwsgierigheid veranderde al snel in fascinatie door het lezen van twee schitterende boeken, «De Steen en de Sabel» en «Het Volmaakte Licht» van Heji Yoshikawa (uitgegeven bij Balland). Ook de rijkdom en verscheidenheid van de kostuums dwongen mijn bewondering af. Voor een scenarioschrijver betekende het een onuitputtelijke bron. Maar ik moest nog wel een tekenaar vinden die in staat zou zijn dat alles te illustreren! Toen Jean-Yves Delitte bij me kwam met een reeks platen die betrekking hadden op historische Japanse gebeurtenissen, begreep ik meteen dat hij het was.

«Ik heb me praktisch geheel gespecialiseerd op dit onderdeel van de Japanse geschiedenis», zegt de tekenaar, «omdat veel mensen maar een erg vaag beeld hebben van wat die krijgers nu eigenlijk waren. Men beschouwt ze gewoonlijk als fiere ridders, als halfgoden van een verfijnde cultuur. Ze waren niet zelden bijzonder barbaars. Omdat ze een bevoorrechte sociale positie innamen konden samoerais zich ongestraft de ergste wandaden veroorloven. Ze stonden praktisch boven elke verdenking. De feodale Japanse maatschappij had niets gemeen met die in onze westerse Middeleeuwen. Maar daarnaast vertoonden bepaalden aspecten van hun leven een zeer grote verfijning. Ik denk dan aan bepaalde kledingdetails, aan de verhouding tot vrouwen en in het bijzonder tot de geisha's, aan de maaltijdrituelen... ook is het erg te merken op het gebied van de schrijfkunst, de schilderkunst en de architectuur. Om de ingewikkeldheid van dat gedrag een beetje weer te geven komt het thema in al mijn verhalen terug. Naarmate ik meer ontdek verbeter ik de authenticiteit van mijn verhalen, zowel wat de vertelling als wat de tekeningen betreft. Ik doe zelfs mijn best om die verfijning ook in mijn tekenstijl weer te geven, door mijn lijnen steeds zuiverder te maken en kleding- en achtergronddetails steeds zorgvuldiger te behandelen. Veel strips houden zich met deze periode bezig, maar weinig bekommeren zich om de authenticiteit. Weinig auteurs analyseren het verschijnsel diepgaand. Samoerais zijn voor hen niets anders dan een mogelijkheid om iets exotisch te maken, een oosterse western. De geschiedenis van de samoerais beperkt zich niet tot spectaculaire beelden van bloedige gevechten. Ze omvat een hele beschaving die zich in enkele eeuwen ontwikkelde, en waarvan vele elementen in het dagelijkse leven van het Japan van nu zijn terug te vinden».

J.L.L.

Le tsujigahana zome

een oeroude kunst teruggevonden...

Itchiku Kubota, nu 70 jaar, is al vanaf zijn jeugd geïnteresseerd in creativiteit. Hij was nauwelijks 15 jaar toen een van zijn leraren, onder de indruk van zijn schildersgaven, hem aanried 'yuzen' te leren, de traditionele Japanse schilderkunst. Door die aanmoediging besloot de jongen de middelbare school te verlaten en zich helemaal te wijden aan het bestuderen van die leerstof. In 1936 opent hij in Tokyo zijn eigen atelier en begint hij steeds enthousiaster te worden voor andere oude schildertechnieken, zoals de befaamde 'tsujigahana zome'... Dit duizenden jaren oude schildersprocédé op zijde voor kimono's was in de 16e en 17e eeuw bijzonder in trek, en daarna op onverklaarbare wijze geheel vergeten geraakt. Het was sindsdien zelfs volkomen onbegrijpelijk geworden voor de ambachtslieden en historici die het trachten te analyseren en reconstrueren. De eerste die doordrong tot de geheimen ervan was Itchiku Kubota. Na vele jaren van geduldig onderzoek slaagde hij er in 1977 in deze oeroude kunst te doen herleven. Voor de Japanners, die erg aan tradities gehecht zijn, betekende dat een verheugende ontdekking. De kunstenaar putte zijn inspiratie uit de pracht van de natuur en het licht, en vervaardigde, met gebruikmaking van stralende kleuren en edele tinten, een serie weelderige kimono's die in niets onderdoen voor de schatten uit het verleden. En nog steeds komen er nieuwe bij. De collectie is op grote tentoonstellingen te zien in Japan, maar ook in de grote steden van Europa en Amerika, waar ze grote bewondering oogst. Meer dan het exotische aspect van de prachtige kledingstukken is het de originaliteit van Itchiku Kutoba's benadering die bewondering afdwingt. 'Mijn doel als kunstenaar', verklaart hij, 'is iets te scheppen wat een diepe indruk achterlaat in het hart van de mensen. Ik zou graag de hele wereld laten kennismaken met deze Japanse schilderkunst, door me helemaal te wijden aan deze grote culturele schat. De schepping, zoals die zich onthult in de natuur, het licht, de wind, de geluiden... die vormt de inspiratiebron van mijn werk. Die schone symphonie met zijn grote harmonie is ook de inspiratiebron van mijn geest. Elk van mijn werken bevat een boodschap die wordt uitgedrukt door de verschillende aspecten van de natuur. Net zoals de aanblik van een landschap telkens verandert voor we het helemaal in ons hebben kunnen opnemen, is elk van mijn werken een schepping van de zichzelf voortdurend vernieuwende schoonheid'.

J.L.L.

DE GEISHA

De geisha vertegenwoordigt de ideale vrouw. Ze is mooi, verfijnd, intelligent, gevoelig en zacht. Ze is dus de essentie van vrouwelijkheid. Daarom vind je ook geen geisha's met baarden of met haar op hun fuiten, dat spreekt vanzelf.

De waaier is een vast onderdeel van het kostuum van de geisha uit warme landen. (In koude landen dragen ze petten met oorkleppen).

Deze accessoires zijn geenszins, zoals lang is aangenomen, etiketten die de prijs van de geisha aangeven, het zijn gewoon versieringen die bloemen voorstellen.

De mouwen zijn wijd, want de geisha kan er heel wat vermakelijks uit schudden.

De gebloemde japon (kimono) van de geisha is de rijzende zonnestraal in het leven van de Japonner ... eh... Japanner ...

Daar de geisha van oorsprong zangeres en danseres is, zijn haar zolen aangepast aan het uitvoeren van tapdancenummers.

De voeten zijn ingebonden om beter menuetten te kunnen dansen, maar deze informatie blijft onder ons.

LEZERS SCHRIJVEN ONS...

DE KLEINE KLORIS-FREDERIK ROMMELPOT STUURT ONS DIT ALLERAARDIGSTE OPSTEL

JAPPAN

In Jappan hebbe ze kijsjaas, foetsjieeamaas, samoeraais en judokaas, die ramme erop los. Als een judoka traut met een kijsja kreige ze kinderen die samoeraais zijn. Foetsjiejamaas zijn kleuterschole.

DE KLEINE KLORIS-FREDERIK ROMMELPOT KRIJGT VAN ONS EEN FOTO MET HANDTEKENINGEN GEZIEN DE ONMOGELIJKHEID HEM VAN HIERAF EEN DREUN VOOR Z'N HARSENS TOE TE DIENEN.

WAT DOEN WE MET HET OPSTEL VAN DAT STOMME RUND?

VULLISBAK

ETYMOLOGIE...

HET WOORD 'GEISHA' KOMT VAN HET JAPANSE 'GEISHA' DAT, ZOALS WE ALLEMAAL WETEN, 'GEISHA' BETEKENT...

WIST U DAT ?

HET GEISHA-LEVEN KAN TOT ALLES LEIDEN. VAN EEN AANTAL VOORMALIGE GEISHA'S DIE BEROEMD WERDEN NOEMEN WE: LIESBETH LIST, MARGARETH THATCHER EN URBANUS

ECONOMISCHE RUBRIEK

NADAT DE JAPANNERS DE MARKT HEBBEN OVERSPOELD MET AUTO'S, FOTOTOESTELLEN, TELEVISIES EN ELEKTRONICA WILLEN ZE NU GEISHA'S GAAN UITVOEREN. U KUNT UW BESTELLING PLAATSEN VIA DE REDAKTIE ...

ONSJ SJLISSJERSHOEKJE

ALSJ JE EEN POESJ NAASJT EEN GEISJA SJET, SJIE JE 'T VOLGENDE: DE POESJ NESJTELT SJICH ALSJ EEN PASJA OP DE SJCHOOT VAN DE GEISJA, DIE HEM SJACHTJESJ SJTREELT. DE POESJ GAAT SJPINNEN EN DE GEISJA GLIMLACHEN.

TENEINDE DE PAGINA OM TE SLAAN NEME MEN DE PUNT TUSSEN DUIM EN WIJSVINGER EN HEFFE MEN HAAR VOORZICHTIG OP.

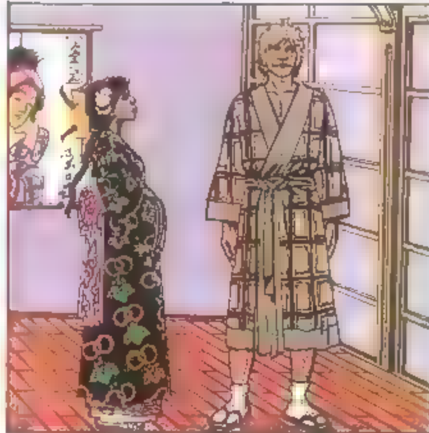
日本

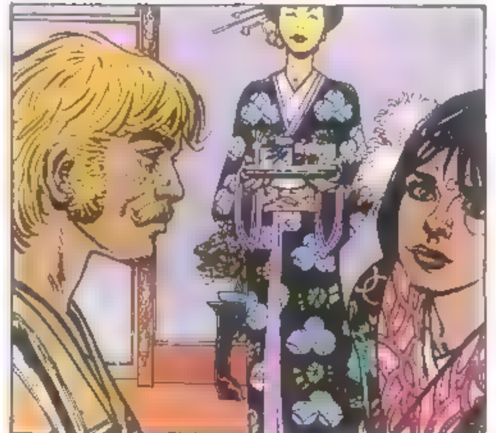
LESTER COCKNEY

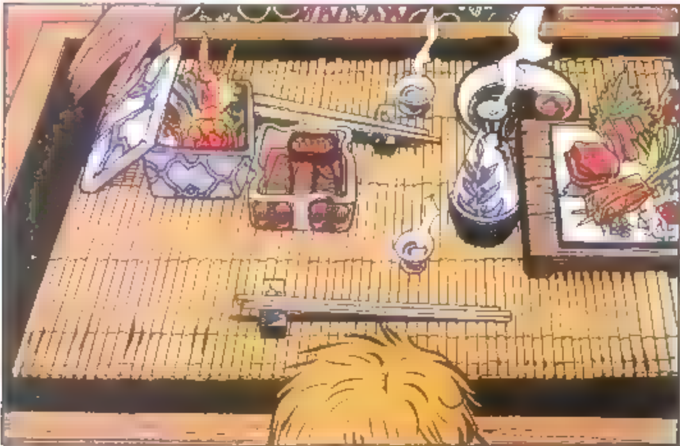
FRANZ

LIEFDESVERKLARING

JAPAN 1987
Bamboe en Transistor

Japan is ook vandaag nog een land van paradoxen. Alles is er soms hevig tegenstrijdig. Vooral in de tegenstelling tussen de duizendjarige culturele erfenis en de enorme prestaties van de moderne techniek kan de westerling dat het beste constateren.

Modernisme op een basis van traditie

Tokyo is een nieuwe stad van nauwelijks 40 jaar oud, want laten we niet vergeten dat de stad uit de as herrees en de eerste wolkenkrabbers werden gebouwd op plaatsen waar de bommen van de Tweede Wereldoorlog alle bebouwing hadden weggevaagd. De bouw ging zo snel en grootscheeps dat de stedebouwkundigen geen tijd hadden om er hun licht over te laten schijnen. Vandaar de chaos die er heerst in deze hoofdstad, een van de grootste ter wereld, die zich uitstrekt over zo'n 50 km. Glas-en-stalen wolkenkrabbers vind je er pal naast traditionele gebouwen van hout.
Op straat passeert de Japanse zakenman in correct driedelig kostuum zonder met z'n ogen te knipperen een vrouw in kimono, met een slapende baby op haar rug. Beelden van vandaag en gisteren vermengen zich voortdurend op straat, waar de mensenmassa's zich voorthaasten.

Waanzinnig verkeer

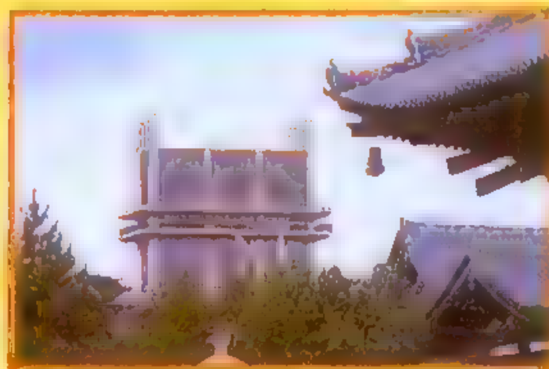
Het verkeer in de grote Japanse steden is onbeschrijfelijk. Het feit dat vooral in Tokyo de straten geen namen hebben en de huizen geen regelmatige nummering maakt de zaken nog ingewikkelder. Stel je voor, een stad van tien of twaalf maal zo groot als Brussel of Amsterdam, met een middeleeuws stratennet dat geheel ontsloten is voor de auto! Bij een adres vermeld je de 'ku' (wijk), de 'chô' (deel van een wijk) en de 'chô-me' (een blok van ongeveer honderd meter in het vierkant). Gelukkig is er met de hulp van de taxichauffeurs (er zijn er alleen in Tokyo al bijna 50.000) meestal wel uit te komen. Soms moet de chauffeur een tijdje rondrijden voor hij het vindt, maar voor de bezoeker die de tijd heeft betekent dat een extra tochtje door buurten waarover in de boekjes niet wordt gesproken. Straten vol verkopers van hete kastanjes, vis, plastic speelgoed, schoenpoetsers, krantenjongens (sommige kranten hebben oplagen van meer dan 8 miljoen exemplaren), en waarzeggers.
Een Japanse straat levert duizenden tafereeltjes op die samen een boeiend mozaiek vormen. De bezoeker vindt er geen enkel herkenningspunt: een andere cultuur, een andere taal, een ander schrift, een andere manier van leven. Alles is er anders. Zelfs het moderne leven lijkt slechts oppervlakkig op het onze. Want in Japan zijn niet alleen de oude dingen ouder dan elders, de nieuwe zijn er ook hun tijd vooruit.

Een stortvloed van bizarre details

Voor ons, Westerlingen, is het onmogelijk niet versteld te staan van de

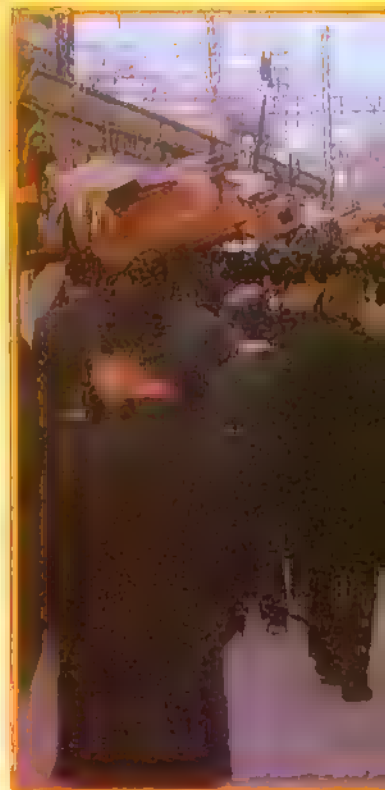
De traditie en het moderne

Het moderne in de schaduw van de pagoden

Bruidsfoto: de tradities leven!

Overal in Japan: menigten.

gewoonten die zo volkomen anders zijn dan de onze.
Om op hun vingers te tellen sluiten Japanners hun hand en beginnen [redacted] tellen bij de duim, terwijl wij juist de vingers spreiden.
In gezelschap gaan welopgevoede heren voor de dames. Gezicht en handen was je met warme handdoeken en in sommige gevallen eist de beleefdheid dat je eerder je schoenen uittrekt dan dat je je hoed afzet. Als een beschaafde Japanner een geschenk krijgt [redacted] het voor hem onbeleefd om het uit te pakken en enthousiast [redacted] reageren op wat erin zit. Nee, de wellevenheid eist dat hij het ingepakt in een hoekje laat staan en net doet alsof hij het meteen vergeten is. Waarom? Gewoon om te zorgen dat je niet op zijn gezicht zou kunnen lezen of hij misschien teleurgesteld is over wat hij krijgt... wat tenslotte niet zo leuk voor je zou zijn. In tegenstelling tot wat onze naaisters doen, houden ze daar de naald boven de stof. Postadressen beginnen met de naam van het land, dan de stad, de wijk, het blok en tenslotte de naam. Als je een bad wilt nemen was je je eerst buiten de badkuip en stapt dan pas in het water. Verklaring: het is toch niet prettig in vuil water te 'sudderen'.? En als je met een Japanner praat over die 'merkwaardigheden' en probeert hem te wijzen op het onbegrijpelijke ervan, dan kijkt hij je zo gekwetst aan dat je een moment denkt zijn nationale trots gekrenkt te hebben. Maar voor je iets kunt zeggen om de zaak recht te zetten, antwoordt hij dan zo vriendelijk mogelijk om je niet te verontrusten: 'Ja, jullie westerlingen doen inderdaad alles omgekeerd'.

De beschaving van de tatami

Na de Tweede Wereldoorlog stond Japan voor een keuze. Moesten ze terugkeren tot de oude tradities en voorgoed een achtergebleven volk blijven, een eiland van traditie in een snel ontwikkelende wereld waarin industriële productiecapaciteit zwaarder telde dan adelsbrieven? Of moesten ze in één keer alles afschaffen wat in de loop der tijden Japan had gevormd tot wat het was?
De oplossing lag misschien in het midden: van allebei het beste kiezen. Iedereen kent de gevaren van zo'n compromis dat ertoe kan leiden dat pogingen om alles te behouden maken dat alles verloren gaat. Maar de Japanners hebben de uitdaging doorstaan door gewoon hun leven in tweeën te knippen.
Eén deel betreft de beroepsbezigheden en de betrekkingen met de buitenwereld. Daar gaat het, zoals overal, om competitie, een genadeloze strijd die weinig gemeen heeft met de deugden van de oude Japanse levenskunst. Er moet hard gevochten worden om een plaats op de commerciële markt, die een wereldwijd karakter heeft gekregen. Het andere deel van het leven van de Japanse burger is gewijd aan de persoonlijke betrekkingen. Daarin eist de traditionele hoffelijkheid alle rechten op. In de Japanse huizen heerst de 'wet van de tatami'. Wie aan judo doet weet wat de tatami is: een mat van fijn stro die dient als vloerbedekking en als oppervlaktemaat
(1,82 m x 0,91 m).
De schoonheid en kwetsbaarheid van die matten uit plantaardige stof maken haast vanzelf al dat je je schoenen uittrekt, zelfs als dat niet verplicht zou zijn. Het is inderdaad verboden op een tatami te lopen met schoenen aan die in aanraking zijn geweest met de openbare weg. Het stadsleven eindigt op de drempel van de woningen, en door zijn schoenen uit te trekken pleegt de Japanner een symbolische daad. Hij laat zijn zorgen en beroepsproblemen achter om zich, met een ontspannen, vrije geest, over te geven aan een meer intieme werkelijkheid.
Dat gedrag kan kunstmatig lijken en voor ons westerlingen misschien zelfs hypocriet. Maar [redacted] het niet zo dat alles wat de menselijke contacten kan verbeteren niet verwaarloosd mag worden? De tatami vervult, ook al [redacted] het misschien een sociaal cliché, in die zin een belangrijke rol.

Steeds weer het contrast

Sceptici zeggen schamper dat beleefdheid en respect voor een ander niet verplicht zijn als er geen tatami in de buurt is. Bepaalde beelden van het moderne Japan kunnen hen op het eerste gezicht gelijk geven.
Dat is bijvoorbeeld het geval bij de metro van Tokyo, waar elke ochtend de stevige handen van studenten nodig zijn, die worden betaald om... het publiek in de wagons te duwen. Als het maximum aantal passagiers is overschreden kunnen alleen met behulp van geweld nog een paar burgers erbij geperst worden voordat de deuren automatisch sluiten.
Een vreemde stad en een vreemd volk, waarover nog heel wat te ontdekken valt.

Yves Duval

Jongeren bewaren de traditie

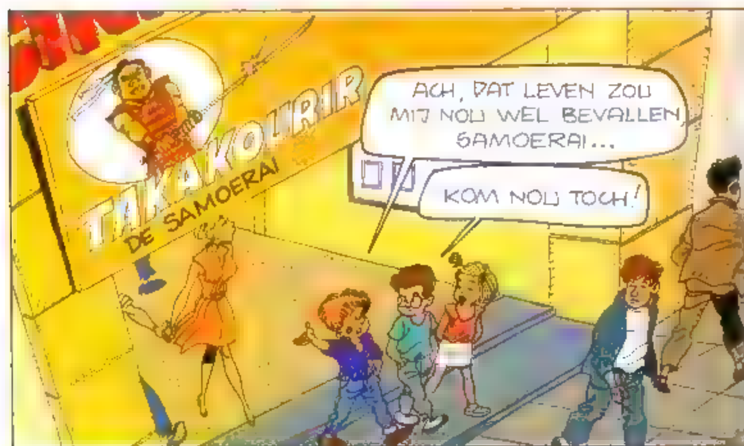
Al het lekkers van de Oosterse markten

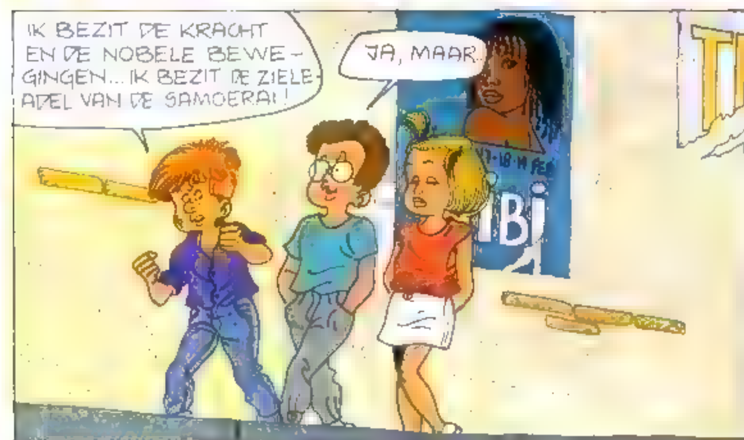
3 Japanse schoonheden

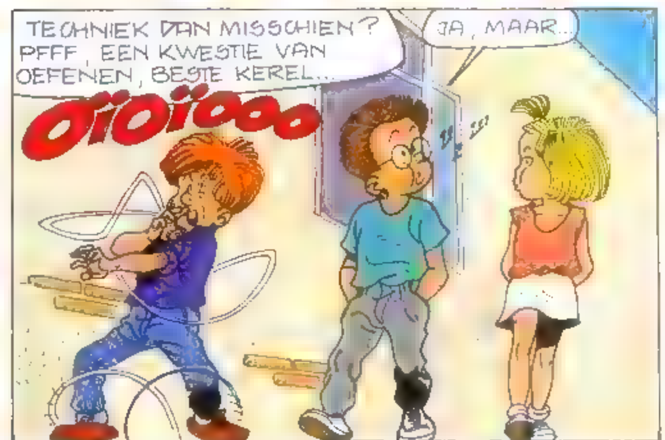
plato, friebel en guitepuit

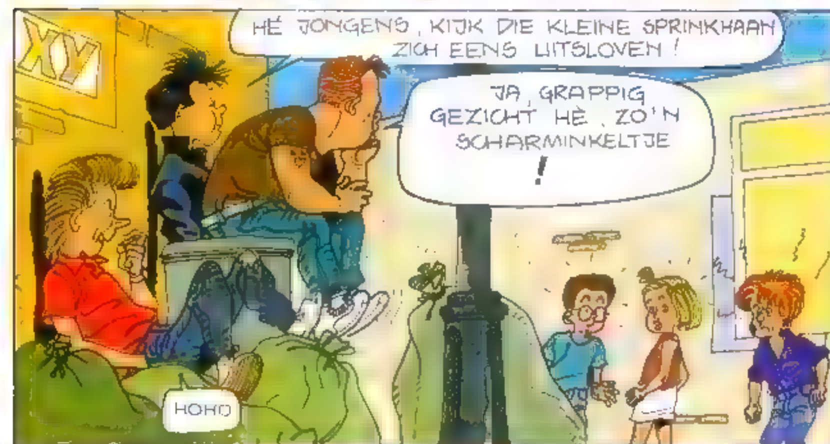
RENAUD
DIDGE

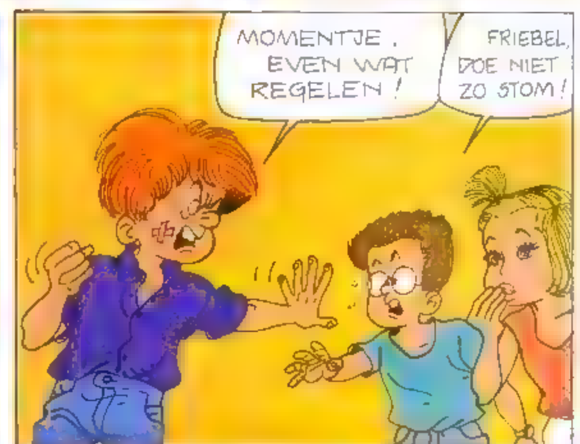

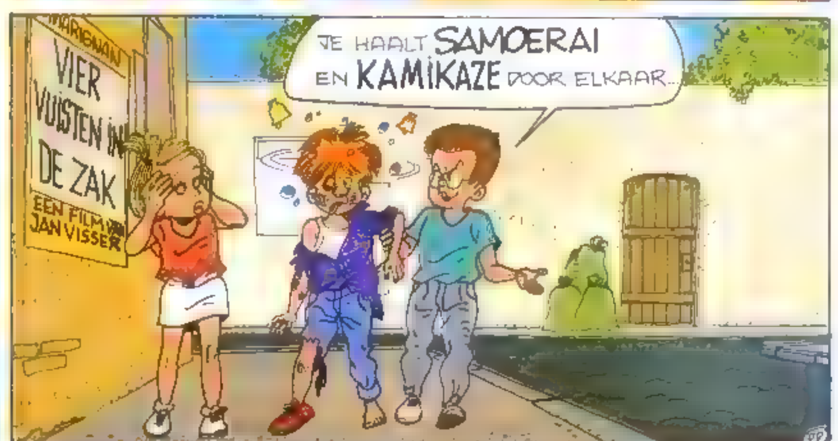

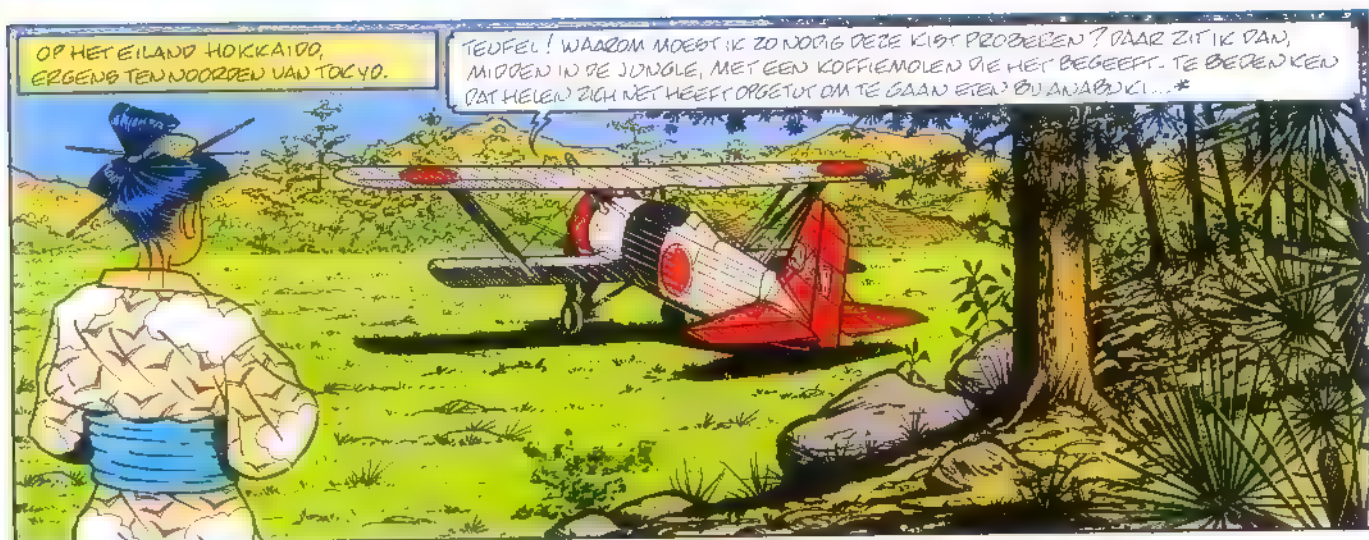

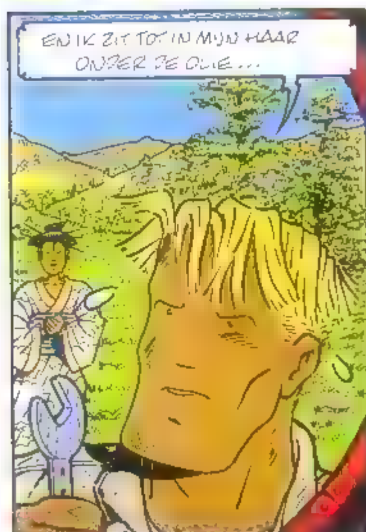

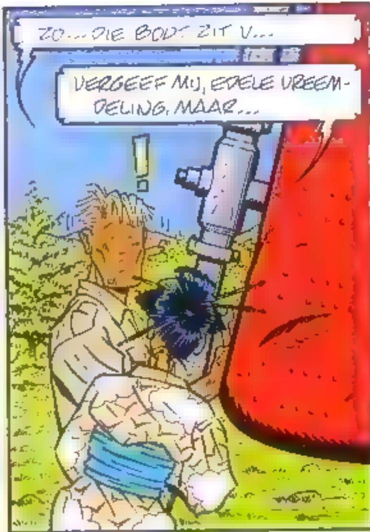
ADLER

RENE STERNE

HEERLIJK WATER

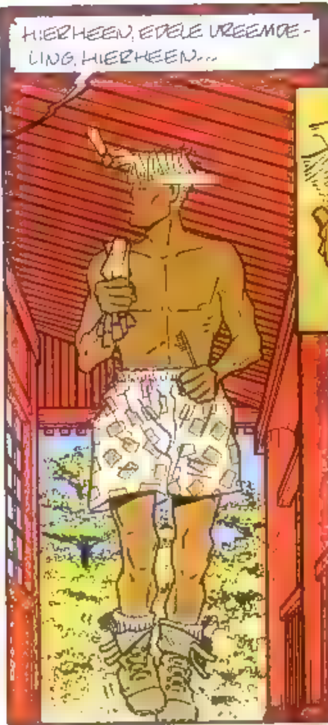

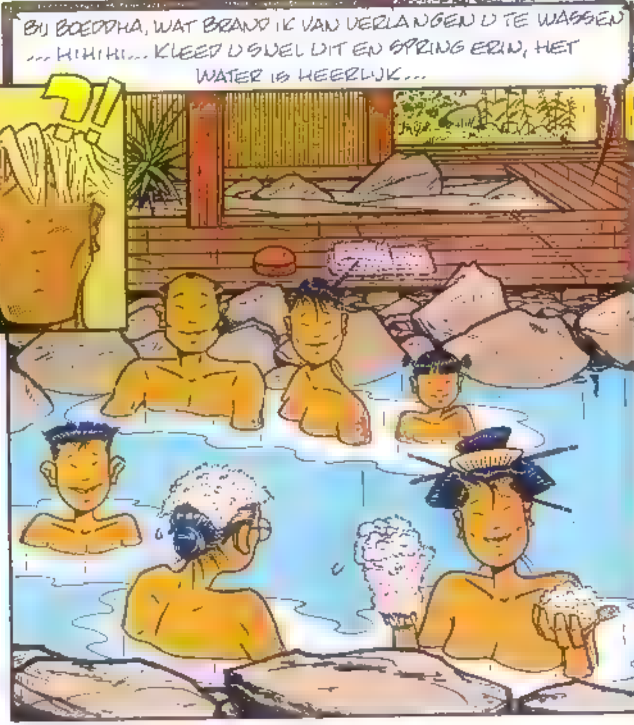

* SATOCHIU ANABUKI: JAPANSE LUCHTHELD IN DE STILLE OCEAAN...

DURAN DURAN ALS TRIO

Duran Duran wie kent de van origine Engelse popgroep niet. Het is een van de meest vooraanstaande popgroepen van deze tijd, en algemeen bekend bij het jonge publiek. Hun sound is ook vooral gericht op het jonge publiek; dat wil niet zeggen dat de wat ouderen onder ons de singles en elpee's niet mogen kopen.
Duran Duran heeft sedert eind 1986 een kleinere bezetting, een trio bestaande uit:
zanger Simon Le Bon
toetsenman Nick Rhodes
bassist John Taylor

Op de valreep van 1986 kwam er een nieuwe elpee van Duran Duran, „NOTORIUS" en een gelijknamige single die in de beste Duran-traditie binnen de kortste keren een hit werd.

Tien songs, geschreven door het drietal, herbergt de nieuwe Duran Duran elpee. De titeltrack en single is typisch Duran Duran en eigenlijk niet representatief voor het album, dat gekenmerkt wordt door verrassende arrangementen, strakke produktie (Nile Rodgers) en in sfeer uiteenlopende songs.
Wie luistert naar een song als „Winter marches on" denkt niet met Duran Duran van doen te hebben, maar met bijvoorbeeld David Sylvain of Talk Talk.
De drie Durans worden muzikaal geholpen door ex-lid Andy Taylor ([illegible] songs), gitarist Warren Cuccurillo (Frank Zappa, Missing Persons), ex-Average White Band drummer Steve Ferrone en een schitterende blazers-sektie met Leny Pickett, Steve Elson en Stan Harrison. In februari start de groep een wereld-tournee in Australië. En daarna «definitely a new album».
We zijn benieuwd!

EMI Bovema B.V. Heemstede Nederland

◀ op de foto de schrijver in het Parijse nachtleven

BOB VAN LAERHOVEN
SCHERMEN
UITGEVERIJ EXA — 375 fr./f. 24,9

Het is 18[illegible] en het regent in Parijs. En dat op de avond dat de Eiffeltoren wordt ingehuldigd. Alain Lefèvre, een ambtenaar in diplomatieke dienst, beseft dat deze avond een keerpunt is. Niet alleen voor hemzelf, maar ook voor de rest van de wereld. In de drukte van een feestvierende stad ontmoet hij opnieuw onder precaire omstandigheden een trommelaar en zijn zuster. Net als vroeger ontsnappen ze hem. Hij zal ze blijven achtervolgen, evenals zijn romantische droom van grandeur en roem. Lefèvre kent een rusteloos bestaan dat hem zelfs in Wenen zal brengen. Hij ontmoet er dr. Breuer die samen met zijn leerling Sigmund Freud de psycho-katharsische methode op een aantal patiënten uittest. Het geval Anna O. zorgt voor complicaties maar ook voor wat oplossingen. Lefèvre blijft jagen tot...

Schermen is een roman over verandering en verval, een roman die je kan lezen als een literaire thriller of als een fijnzinnige tijdsevocatie, maar ook als een psychologische analyse, een roman waar je de paardehoeven op de Parijse en Weense straatstenen hoort tikken.

Kuifje-medewerker Bob van Laerhoven schrijft niet alleen stripscenario's, toneelstukken, journalistieke bijdragen en jeugdboeken, hij is één van de grote nieuwe Vlaamse prozaschrijvers. Na de psychologische roman **Nachtspel** (1985) verscheen vorig jaar **Schermen**, een pareltje van vertelkunst, een intrigerende mozaïek van angst, verlangen en wanhoop, een roman die samen met Portocarero's **Anagram van de wereld** tot het beste behoort wat de laatste jaren op Nederlandstalig vlak verscheen. Bovendien zorgde Jan Bosschaert voor een schitterende cover.

Peter Thoresen

TOM LANOYE
HET CIRKUS VAN DE SLECHTE SMAAK
UITGEVERIJ DEDALUS — 395 fr.

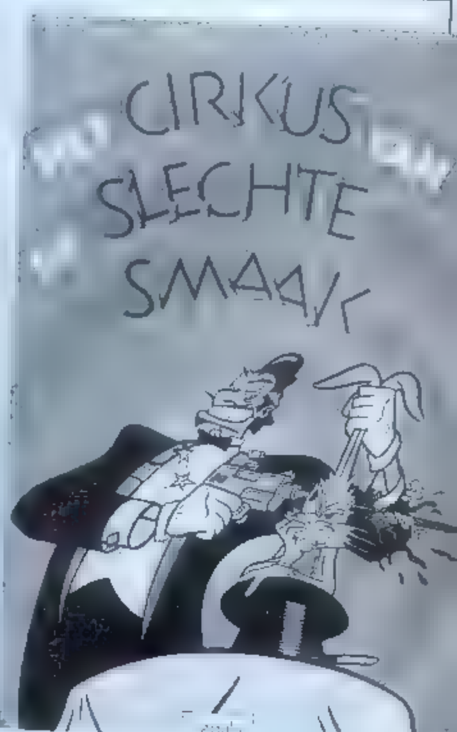
Het gaat goed met de Vlaamse letteren. Terwijl Herman Portocarero, zich verslikkend in zijn tequila sunrise, de ene barokke volzin na de andere uitbraakt, terwijl Herman Brusselmans uit pure verveling weer een boekje schrijft, terwijl Bob van Laerhoven onderdook in het Parijs rond de eeuwwisseling, terwijl schuimde Tom Lanoye als performer de baan af. Schuimbekte zou eigenlijk een juistere term zijn.

Bij Tom Lanoye als schrijver staat de goot nader dan de ivoren toren, zijn literair œuvre staat in omgekeerde evenredigheid met zijn grote mond, maar wat hij schrijft slaat in als een bom. Wegens de bikkelharde direkte punches die hij iedereen verkoopt, maar vooral wegens de technische vaardigheid en de stilistische hoogstandjes die zijn brokjes proza rijk zijn.

Na de in 1985 verschenen verhalenbundel **Een slagerszoon met een brilletje** verscheen vorig jaar **Het Cirkus van de Slechte Smaak**, een bont allegaartje van essays, kritieken, brieven en verhalen. Tom Lanoye is de Johnny Rotten van de Vlaamse literatuur, hij past de taktiek van de verbrande aarde toe. De cultuurministers, Jan Fabre, Johan Anthierens, Jeroen Brouwers... hun lijken liggen als zaden in 't zand. De oogst zal voor later zijn. Ondertussen is er het «**Cirkus**» en dat is goed voor enkele uren, snuiven, snieren en honen.

Het bruist in de Vlaamse letteren en Tom Lanoye is er de sedergine van.

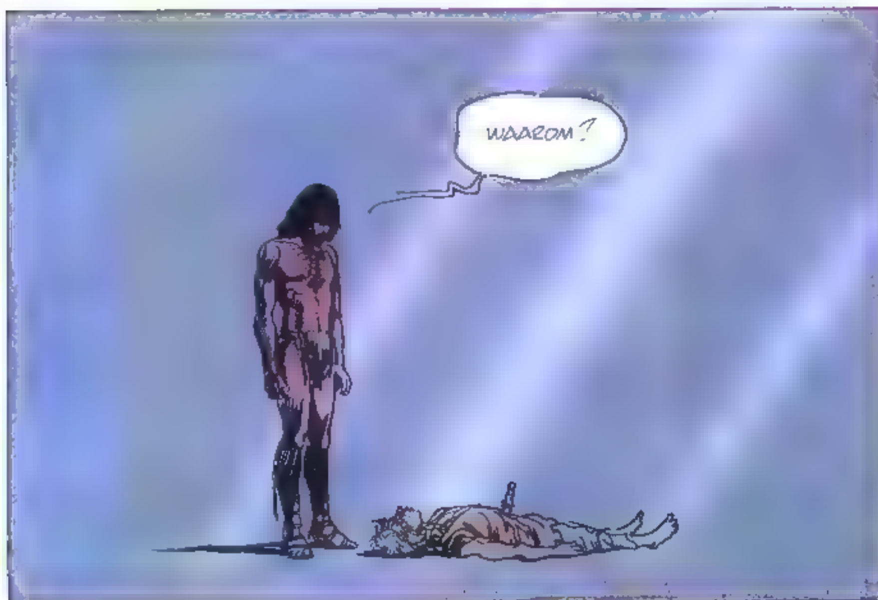
Peter Thoresen

THORGAL

SAMENVATTING: Tjall de onstuimige redde het leven van Thorgal ten koste van het zijne... Binnen in het paleis, vervolgen Aaricia en Kriss hun weg door het doolhof. Maar voor Hog is alles al voorbij...

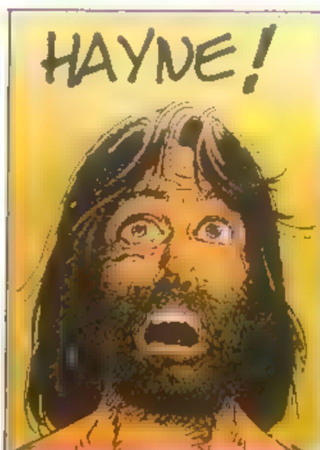

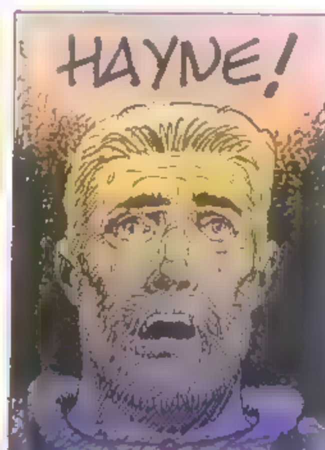

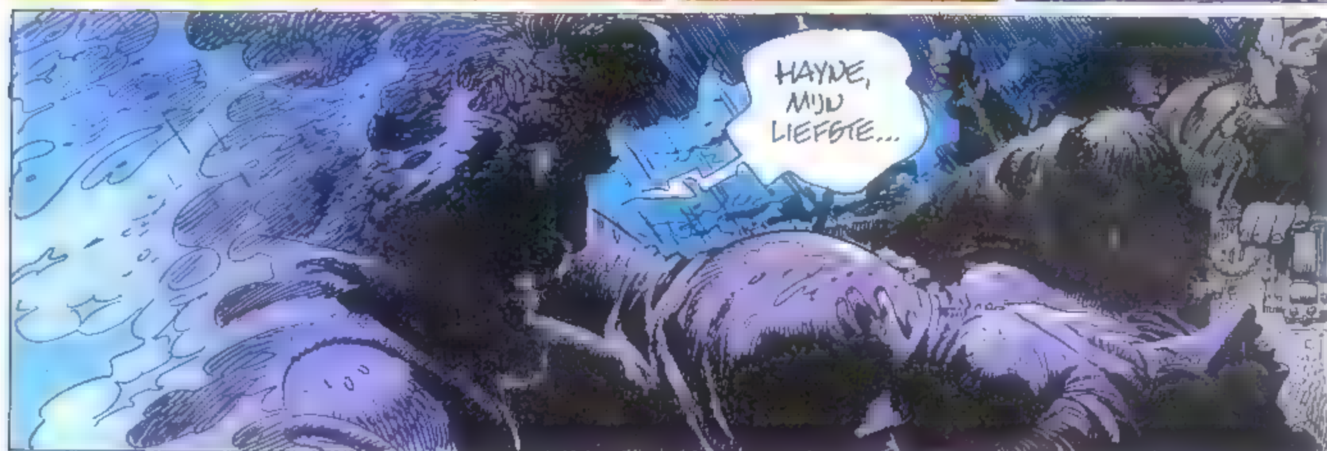

SLA OM

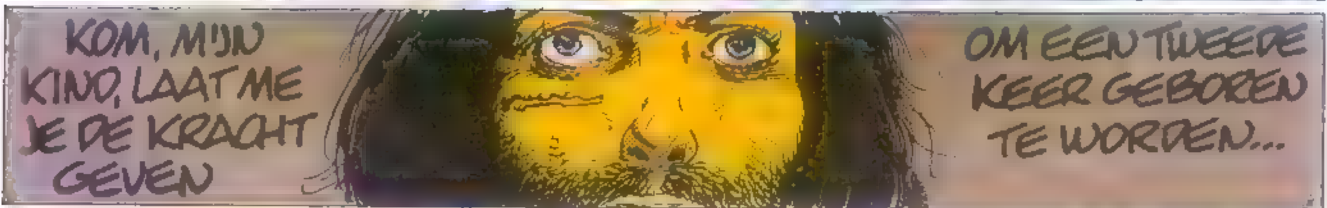

DE NAAM DIE ME ZAL BEVRIJDEN ME BEVRIJDEN... ME BEVRIJDEN...

HAYNE!

HAYNE!

HAYNE, MIJN LIEFSTE...

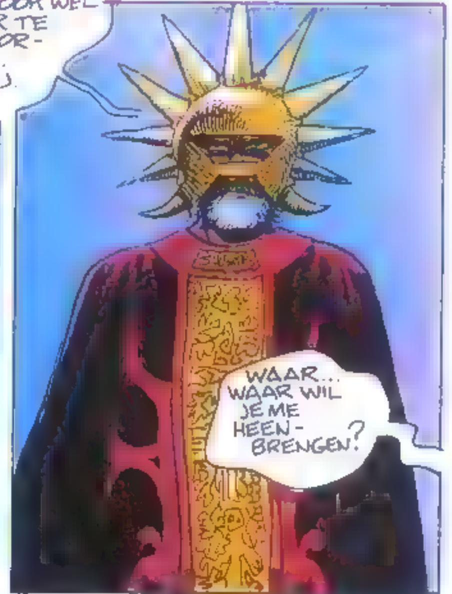

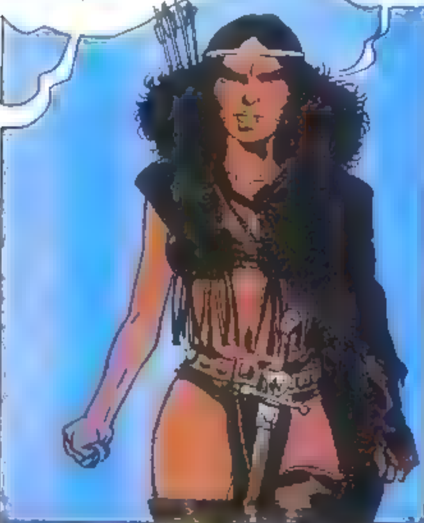

KOM, MIJN KIND, LAAT ME JE DE KRACHT GEVEN
OM EEN TWEEDE KEER GEBOREN TE WORDEN...

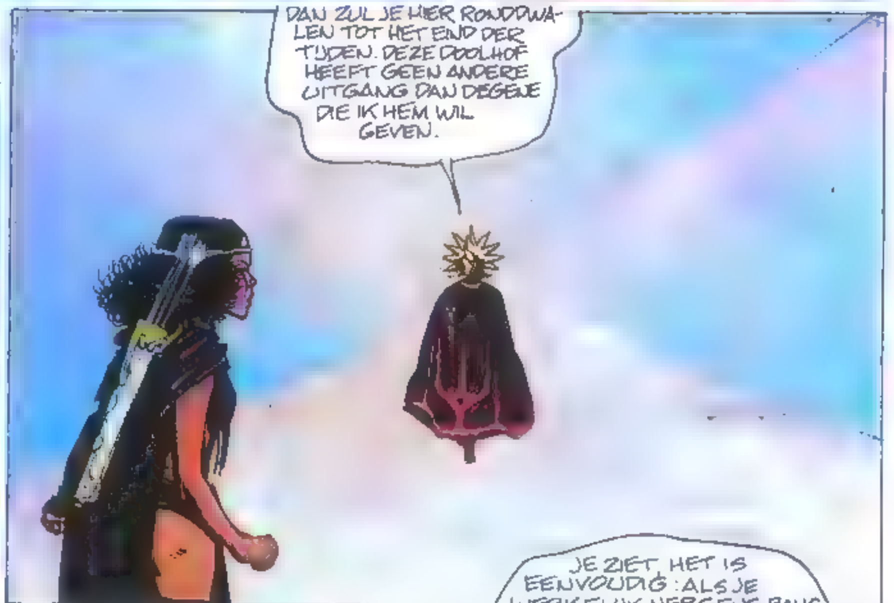

EN MIJ DE KRACHT OM EINDELIJK RUST TE KENNEN.
KOM!

JE BENT EEN OPMERKELIJKE JONGE VROUW, KRISS VAN VALNOR. ZONDER ANGST EN GEWETEN, BEREID OM WIE DAN OOK OP TE OFFEREN OM JE DOELEINDEN TE BEREIKEN. HEEL OPMERKELIJK...
EN DAT MOET OOK WEL OM TOT HIER TE KUNNEN DOORDRINGEN... VOLG ME NU.

WAAR... WAAR WIL JE ME HEEN-BRENGEN?

NAAR JE LOON OF JE STRAF, DAT HANGT SLECHTS VAN JOU AF!
EN ALS IK WEIGER?

DAN ZUL JE HIER RONDDWALEN TOT HET EIND DER TIJDEN. DEZE DOOLHOF HEEFT GEEN ANDERE UITGANG DAN DEGENE DIE IK HEM WIL GEVEN.

AL DIE GANGEN BESTAAN SLECHTS DOOR DE VERBEELDING VAN DEGENEN DIE ZICH ERIN WAGEN. EN DE VALSTRIKKEN ONTSTAAN SLECHTS UIT DE VREES ZE TEGEN TE KOMEN.

MAAR HET EFFECT IS ECHT GENOEG, WEES DAARVAN OVERTUIGD.

JE ZIET, HET IS EENVOUDIG: ALS JE WERKELIJK NERGENS BANG VOOR BENT KAN JE NIETS GEBEUREN. MAAR ER BESTAAT NOODGEDWONGEN IN IEDER WEZEN DE GEHEIME ANGST VOOR IETS...

SLA OM

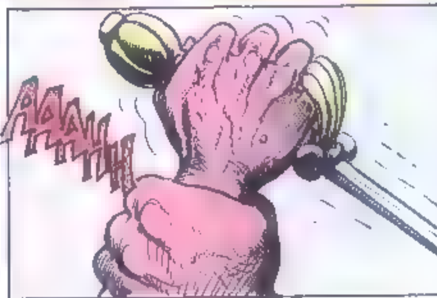
THORGAL

HET VERVOLG VAN "HET LAND QÂ" IS PAS VERSCHENEN "DE OGEN VAN TANATLOC"

wordt vervolgd

日本

DOMMEL

DUPA

ALS HIJ GEEN WATER MAAKT DAN HEEFT HIJ WEL EEN OLIELEK !!! IK HEB BESLOTEN VAN TUFFERTJE TE VERANDEREN!
IK HEB EEN SHUKESHUKI 750 TURBO BESTELD... STANDAARD MET ANTI-RADAR...
Z
GESNOPEN HUISDIER

WAT IS DAT VOOR BEEST, EEN SHUKESHUKI? KUN JE DAT ETEN?
DAT IS EEN MODERNE MOTOR FOSSIEL!

IK WEET NU AL VIJFTIEN JAAR DAT ER 'N GAATJE IN Z'N ONTBRANDINGSKAMER ZIT, MAAR NU SLAAN ALLE KLEPPEN DOOR!

DE SHUKESHUKI TYPE RAMAMOTO IS EEN JAPANSE MOTOR DIE VUUR SPUWT ALS EEN FUJI-JAMA. GAS GEVEN EN HOU JE VAST!
VROOM

DUPA! IK HEB AL VEEL VERDRAGEN, MAAR ALS JE HET PROJECTIEL OP TWEE WIELEN TEKENT WAARVAN SEV. DROOMT DAN STOP IK ERMEE EN NEEM EEN ADVOCAAT!
GESNOPEN?

HET ZIJSPAN IS INBEGREPEN EN DE KLEUR IS GEHEEL NAAR KEUZE VAN DE KLANT.
MITS DIE GEEL WORDT.

OP NAAR SHUKESHUKI!
EINDELIJK!

MOTORKLEDING
HELMEN
IK HEB ALWEER DAT GEVOEL ...
OCH, HET ZIJN WESTERLINGEN ...
TOK TOK!

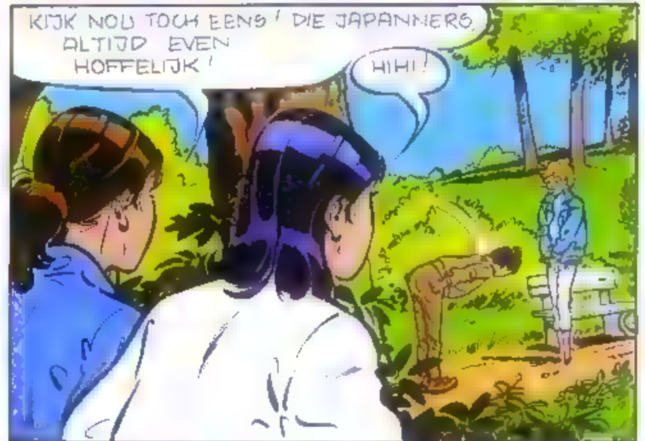
JULIE, KLAARTJE, CÉCILE EN DE ANDEREN...

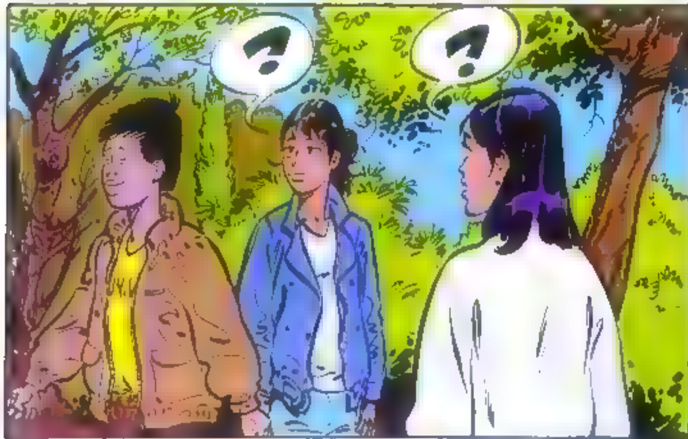
SIDNEY
BOM

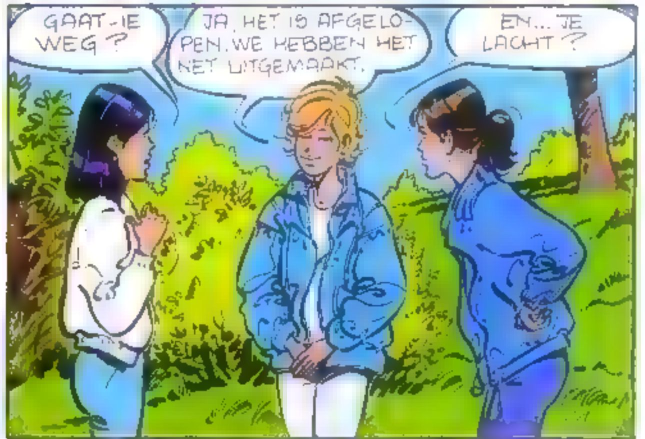

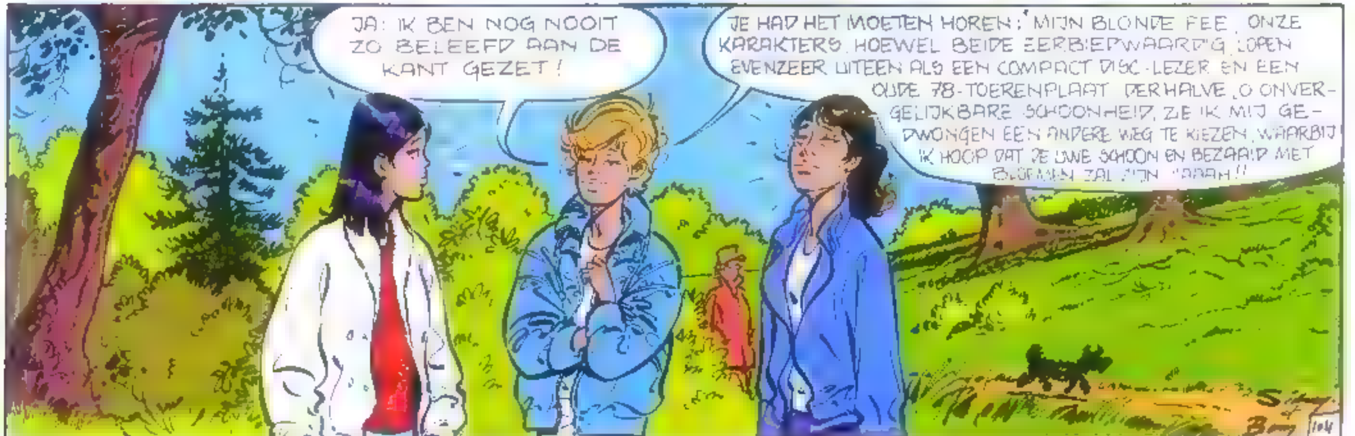

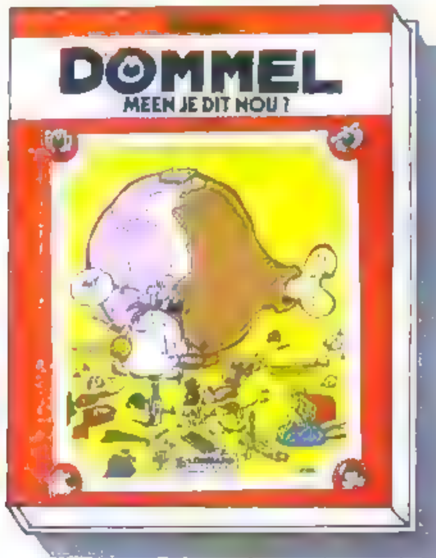

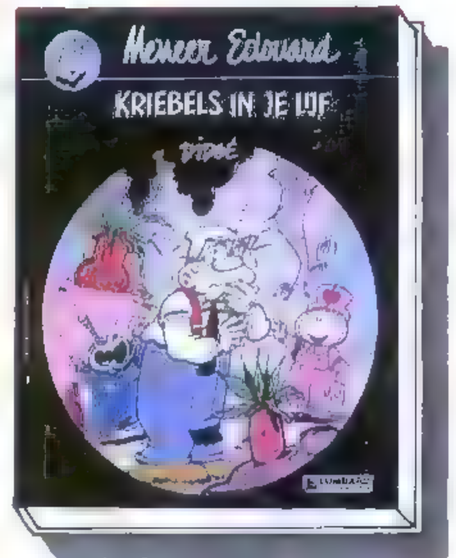
Nieuw bij Lombard

Dommel
« Meen je dit nou ? »
door Dupa
album nr. 15

Julie, Klaartje, Cécile en de anderen
« Wow, heb je die geziën ! »
door Sidney en Bom
album nr. [illegible]

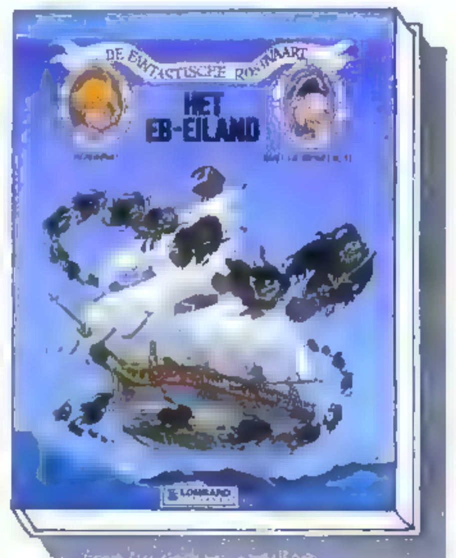

Meneer Edouard
« Kriebels in je buik »
door Didgé
album nr. 1

Knipoogje
deel 7
door Ernst
Collectie « Kaleidoscoop »

« De fantasierijke rondvaart »
door Rosinski en Smit-le-Bénédicte
album nr. 1

NOVEMBER 1987

IAN KALEDINE

M	30		2		9		16		23	
D			3		10		17		24	
W			4		11	WAPENSTILSTAND	18		25	
Do			5		12		19		26	
V			6		13		20		27	
Za			7		14		21		28	
Z	1	ALLERHEILIGEN	8		15	FEEST V/D DYNASTIE (B)	22		29	

THE GOLDEN CHILD

«Elke duizendste generatie wordt er een volmaakt kind geboren. Het bezit goddelijke krachten en wordt naar de mensen gezonden om ze vele weldaden te doen en ze eraan te herinneren wat barmhartigheid is. Dat kind leeft nu. Het is opgevoed in een Tibetaans klooster, maar handlangers van de duivel hebben het ontvoerd. Volgens het orakel Nechlung kan het alleen gered worden door een Uitverkorene, een man die woont in de Stad der Engelen zonder zelf een engel te zijn. Die Uitverkorene ben jij.»

Stel je voor dat je in Los Angeles woont en op een dag belt er een schone vreemdelinge aan die je dat meedeelt. Je zou toch op z'n minst verbaasd zijn. Verstandelijk aarzel je zo'n verhaaltje te geloven. Toen Kee Lang bij Chandler Jarrell aanbelde en hem hetzelfde vertelde, geloofde hij er evenmin een woord van. Hij dacht dat de jonge vrouw beter van de drugs had kunnen afblijven, en bovendien al die oosterse mystiek was toch niets voor hem. Maar langzaam maar zeker kreeg hij steeds meer aanwijzingen dat dit dolle verhaal volkomen waar was. En het ligt voor de hand dat het niet lang zou duren of hij raakte in een adembenemend avontuur terecht.

Chandler, ingewijd door de geheimzinnige Kala en de «eerbiedwaardige» doctor Hong, verzeilt inderdaad al snel in een reeks uiterst gevaarlijke situaties. Eerst krijgt hij al te maken met de «Hell's Angels», de engelen van de hel, die hun naam hier veel eer aandoen. Daarna bindt hij de strijd aan met een Chinese restauranthouder, doorkneed in de vechtkunsten, en vervolgens met een hele sleep ontsnapten uit het Griezelkabinet. Omdat Sardo, de geduchte leider van de ontvoerders, hem in zijn dromen aanvalt moet hij zich zelfs teweer stellen tegen de verleidingen die uit zijn onderbewuste opduiken. En tenslotte moet hij, om niet in de duizend vallen van een soort inwijdingsparcours te belanden, de raadsels oplossen die een oude, eerder cynische dan wijze Tibetaanse monnik hem stelt...

Maar een voor een weet onze uitverkorene de hindernissen te overwinnen. Als hij dan in een hevig gevecht het beroemde 'Kruis van Ajanti' heeft veroverd (een heilige dolk waarvan de wond dodelijk is, zowel voor demonen als voor de Gezondene der goden), hoeft hij nog slechts in een genadeloos tweegevecht de machtige en wrede Sardo uit te schakelen. Hij is des te meer vastbesloten zijn opdracht te volbrengen doordat Kee Nang is gedood tijdens een gevecht met de lijfwachten van de Satan en omdat alleen het Gouden Kind de jonge vrouw weer tot leven kan wekken. Maar dan moet hij dat kind vinden voor zonsondergang...

EEN GOUDEN ROL

«Het Gouden Kind» betekent een gouden rol voor degene die bekend is als een onweerstaanbare en onvergetelijke «Beverly Hills Cop». Als aankomend superster, door deze enorm succesvolle filmcomedie, werd Eddie Murphy letterlijk overstelpt met aanbiedingen. Maar boven het gemak van een filmserie waarin hij steeds dezelfde sympathieke en buitennissige politieman hoefde te spelen, koos hij het risico te wachten op een goed scenario, waarmee hij zijn veelzijdige acteurstalenten een kans kon geven. Intussen had hij echter niet stilgezeten. Want Eddie Murphy is niet alleen een buitengewoon acteur: als

getalenteerd musicus, conferencier en zanger profiteerde hij van deze rustpoze om een paar platen op te nemen die allemaal beloond zijn met een Grammy Award (Oscar van de muziek). Aansluitend maakte hij een triomfantelijke tournee door de Verenigde Staten en een televisieshow. En omdat hij ook een verstandig zakenman is, heeft hij inmiddels zijn eigen productiemaatschappij opgericht.

«The Golden Child» is de eerste film waarvan hij zowel de producer als de hoofdrolspeler is. Het scenario, geschreven door Dennis Feldman, biedt Eddie Murphy inderdaad een uitstekende gelegenheid zich te vernieuwen, overigens zonder helemaal te breken met de doldwaze comediestijl die zijn specialiteit werd. Het idee om de strijd aan te binden met demonische machten en in een wereld rond te lopen die zowel avontuurlijke en fantastische trekken heeft als komische, sprak hem meteen aan. Chandler Jarrell, de Uitverkorene die hij speelt, beleeft inderdaad een buitengewone odyssee, die hem van Californië naar China voert en zelfs tot in het Oneindige, aan de Poorten van de Hel!

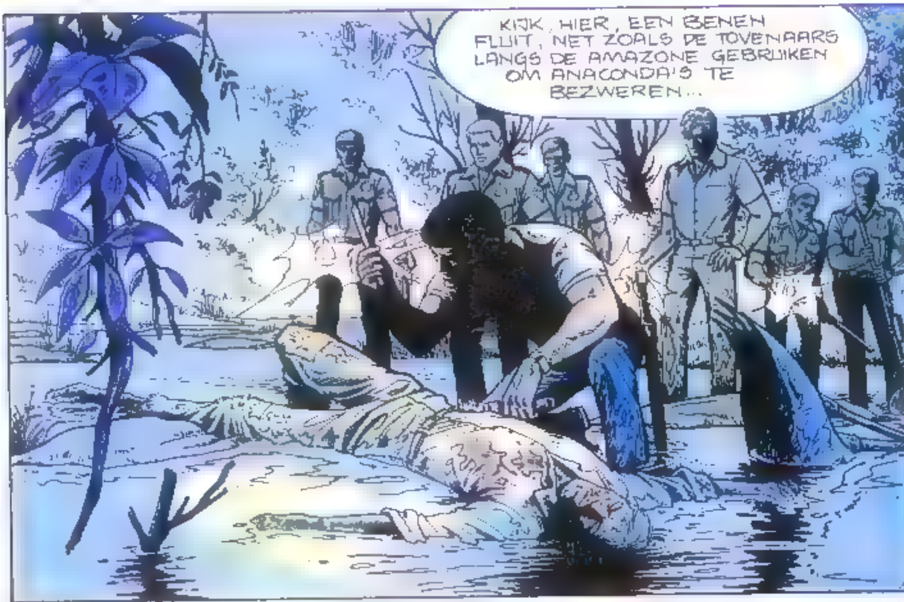
Om hem bij te staan in dit fabelachtige epos deed hij een beroep op de regisseur Michael Ritchie. Een goede keuze! Ritchie, voormalig assistent van de filmer Elia Kazan, heeft bewezen een zeer goed regisseur te zijn. Van zijn vorige successen noemen we vooral «The Candidate» met Robert Redford, «Semi-Tough» met Burt Reynolds, «Divine Madness» met Bette Midler en «The Survivors» met Walter Matthau.

Zijn partners, hoewel weinig bekend nog, leveren prestaties die hun uitverkiezing rechtvaardigen. De beeldschone Charlotte Lewis, een Engelse ex-mannequin van Arabische oorsprong, speelt de raadselachtige Kee Nang. Na een veelbelovend debuut in «The Pirates» van Roman Polanski bleek zij geknipt voor de rol van de jonge, geheimzinnige Tibetaanse, waarvoor meer dan 500 kandidaten zich hadden gemeld. Charles Dance, afkomstig van de Royal Shakespeare Company, is de genadeloze en geduchte Sardo, wiens duivelse wreedheid die arme Chandler zoveel narigheid bezorgt. Een vak dat hij overigens verstaat. In «For your eyes only», een James Bond waarin ik mijn filmloopbaan begon, was ik al een gemenerik met duivelse krachten,' vertelt hij.

Jean-Louis LECHAT

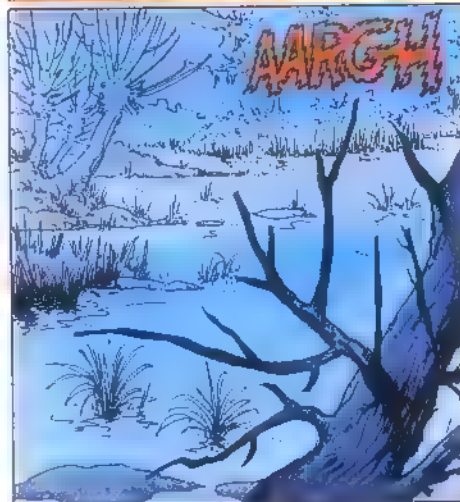
TECHNISCHE KAART

Een Eddie Murphy-Paramount **productie**, uitgebracht door UIP
Regie: Michael Ritchie
Scenario: Dennis Feldman
Camera: Donald E. Thorin
Muziek: Michel Colombier
Spelers: Eddie Murphy (Chandler), Charlotte Lewis (Kee Nang), Charles Dance (Sardo), Victor Wong, Randall, Tex Cobb, James Hong...

KIJK, HIER, EEN BENEN FLUIT, NET ZOALS DE TOVENAARS LANGS DE AMAZONE GEBRUIKEN OM ANACONDA'S TE BEZWEREN...

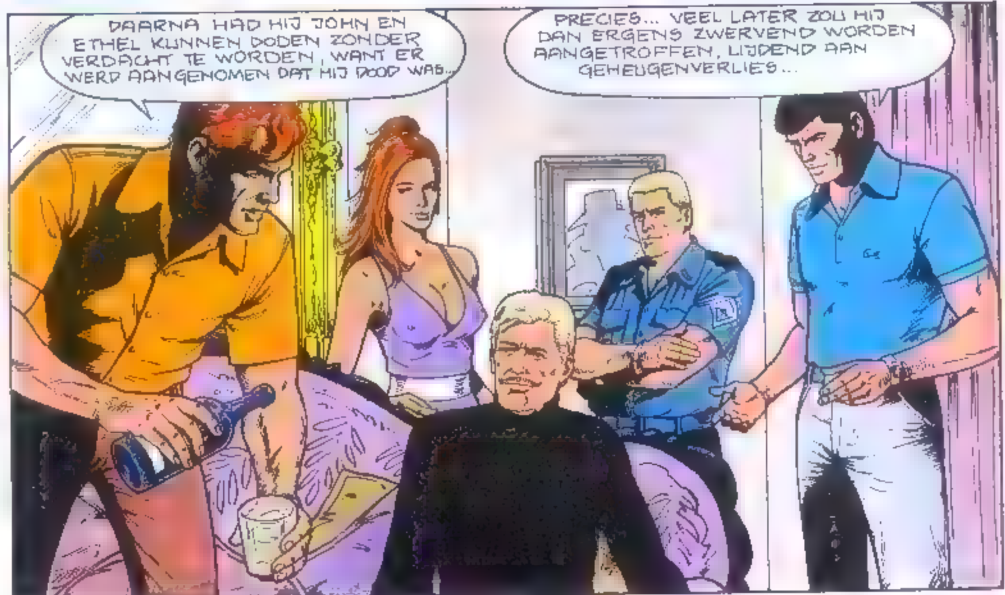

RICHARD... RICHARD... ARME RICHARD...

RICHARD WAS VASTBESLOTEN ALLEEN VAN HET FORTUIN VAN DE FENSTONES TE GENIETEN. DAAROM WILDE HIJ DE VOORVADERLIJKE DRAAK WEER TOT LEVEN WEKKEN...

...WAT KRETEN, WAT NACHTELIJKE SCHIJNSELS IN DE FEN-MOERASSEN EN DE BIJGELOVIGHEID VAN DE PLAATSELIJKE BEVOLKING DEED DE REST...
AARGH

RICHARD VOND EEN EERSTE SLACHTOFFER VOOR HET MONSTER: HIJZELF...

HIJ HAD AL ZIJN VOORZORGEN GENOMEN. HIJ HAD EEN VALSE IDENTITEIT AANGENOMEN, VOOR WAT GELD GEZORGD...

DAARNA HAD HIJ JOHN EN ETHEL KUNNEN DODEN ZONDER VERDACHT TE WORDEN, WANT ER WERD AANGENOMEN DAT HIJ DOOD WAS...
PRECIES... VEEL LATER ZOU HIJ DAN ERGENS ZWERVEND WORDEN AANGETROFFEN, LIJDEND AAN GEHEUGENVERLIES...

SAMENVATTING: Terwijl John Fenstone in de greep zit van het monster, fluit Bob een melodietje dat de boa dadelijk kalmeert. Het mysterie wordt stilaan opgehelderd...

DE DRAAK VAN DE FENSTONES

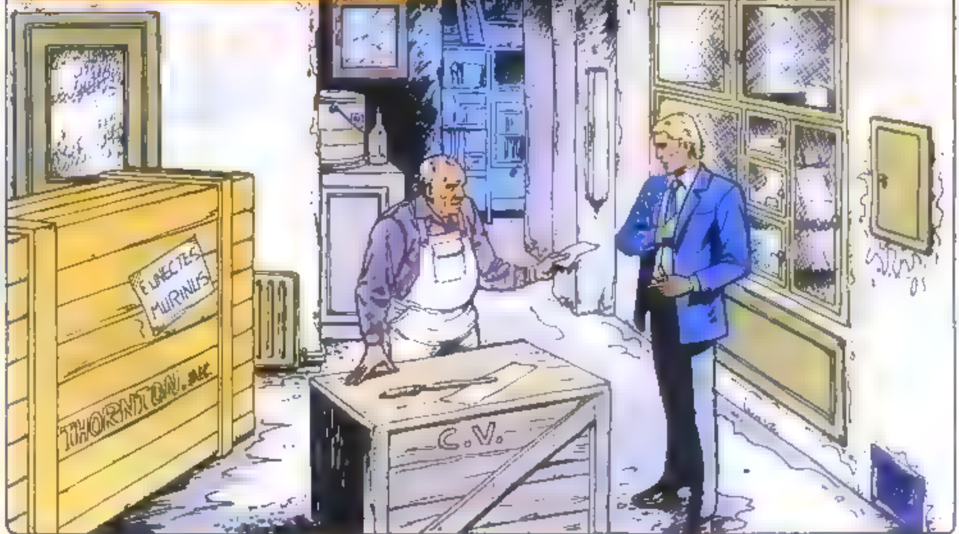

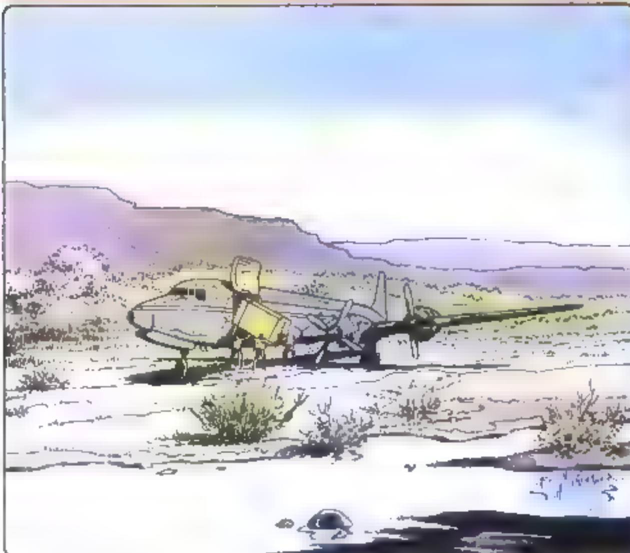

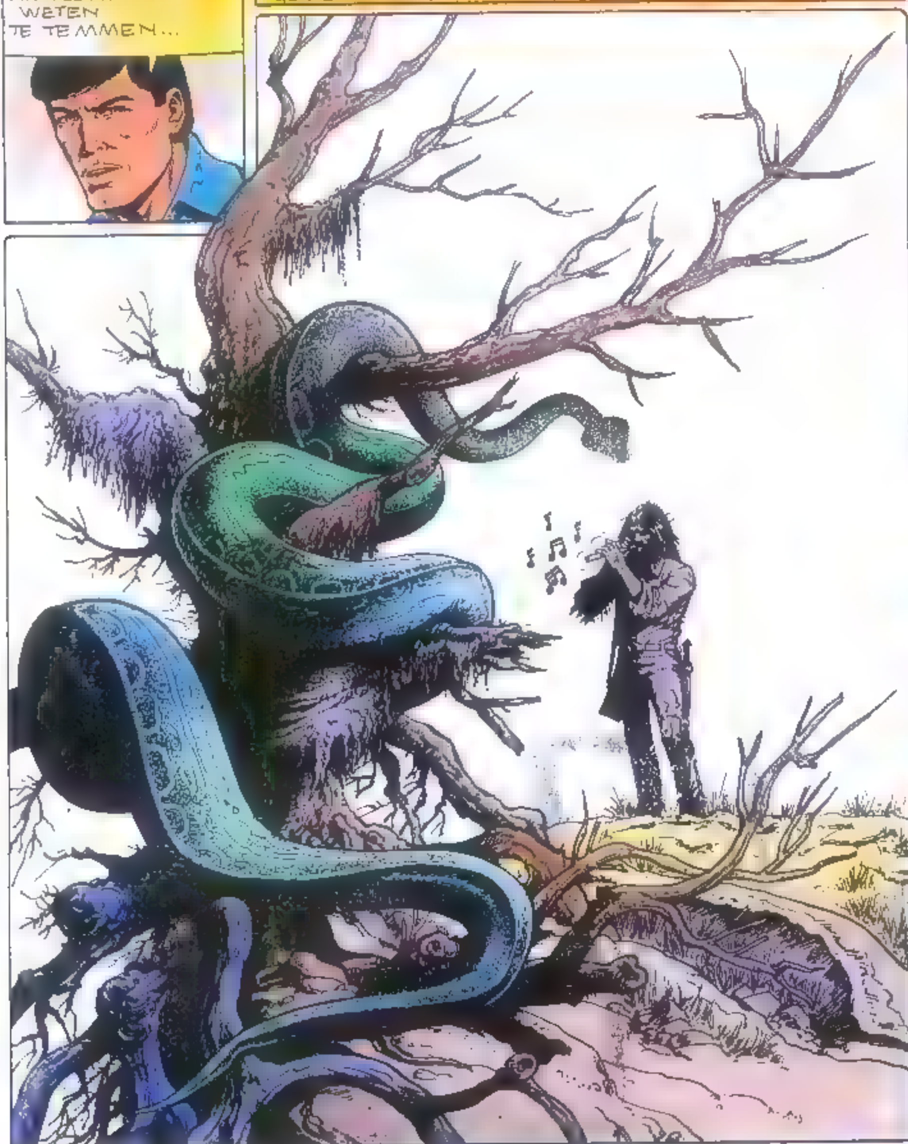

SLA OM

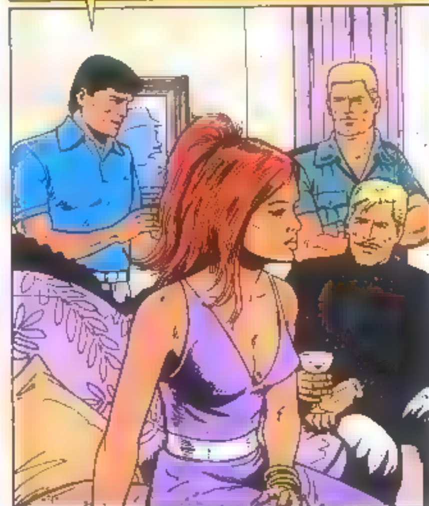

BOB MORANE

IK WEET NIET HOE JOHN DE ANACONDA HEEFT WETEN TE TEMMEN...

ONGETWIJFELD GEBRUIKTE HIJ DE FLUIT OF EEN ANDER MIDDEL DAT DE TOVENAARS IN HET AMAZONE-GEBIED KENNEN...

VERVOLGENS DOODDE DE ANACONDA VERSCHILLENDE MENSEN, MAAR DAT KLOPTE MET DE PLANNEN VAN RICHARD..

HIJ WILDE DE LEGENDE VAN DE DRAAK VAN DE FENSTONES DOEN HERLEVEN EN JOHN EN ETHEL DE MOERASSEN INLOKKEN...

HELAAS VOOR HEM GING NIET ALLES VOLGENS PLAN...
JA... ETHEL SLOEG AL ALARM OP DE ZOLDER...

EN OM TE ZORGEN DAT ZIJN LIST NIET ONTDEKT ZOU WORDEN MOEST RICHARD DE ANACONDA TERUGROEPEN...
HELP!... HELP!...

HET VERVOLG KENNEN JULLIE...
ALLES GOED EN WEL, MAAR HOE BENT U TOT DIE CONCLUSIES GEKOMEN?

IK BEN VERSCHILLENDE MALEN IN HET AMAZONE-GEBIED GEWEEST EN HEB ENIGE ERVARING MET ANACONDA'S.

TOEN NATHANIEL BROWN VERDWENEN WAS TROKKEN KWIJLSPOREN MIJN AANDACHT. HET WAS HETZELFDE SOORT SPEEKSEL ALS BOA'S OVER HUN PROOI STRIJKEN OM ZE TE VERSLINDEN...
DAT LIJKT WEL KWIJL...
JA... KWIJL VAN DE DRAAK...

ALLEEN DE AFDRUKKEN VAN DE GROTE KLAUWEN MAAKTEN DAT IK DE CONCLUSIE NOG NIET TROK...

LATER VERTELDE PERKINS ONS DAT DE KIST IETS ENORM GROOTS EN LEVENDS HAD BEVAT...
HET WAS EEN ENORM, LEVEND DING...

HET WOORD THOR HAD NIETS TE MAKEN MET DE DONDERGOD UIT DE GERMAANSE MYTHOLOGIE...
THOR... DAT ALLEEN KAN MEN LEZEN...

HET WAS DE VERMINKTE NAAM VAN EEN GROTE DIERENHANDEL IN SAN FRANCISCO...
THORNTON
THORNTON INC.
WILD ANIMALS
IMP-EXPT.

DE FLES LIJM... DIE WEER VERDWEEN...
GLUE

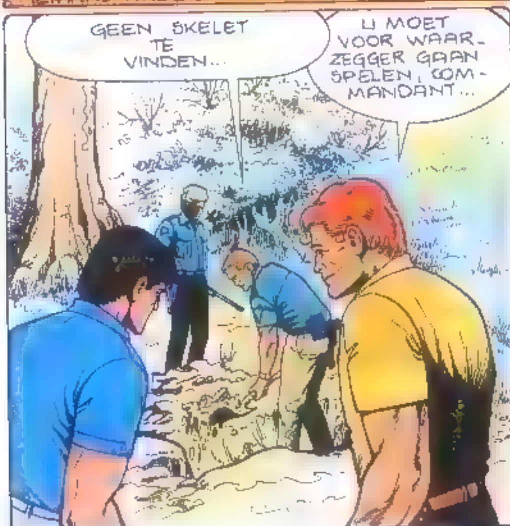
SLA OM

BOB MORANE

EEN MONSTER AFKOMSTIG UIT EEN ANDER TIJDPERK... ONTDEK HEM IN MIJN LAATSTE ALBUM "DE MAMANTU ONTWAAKT"

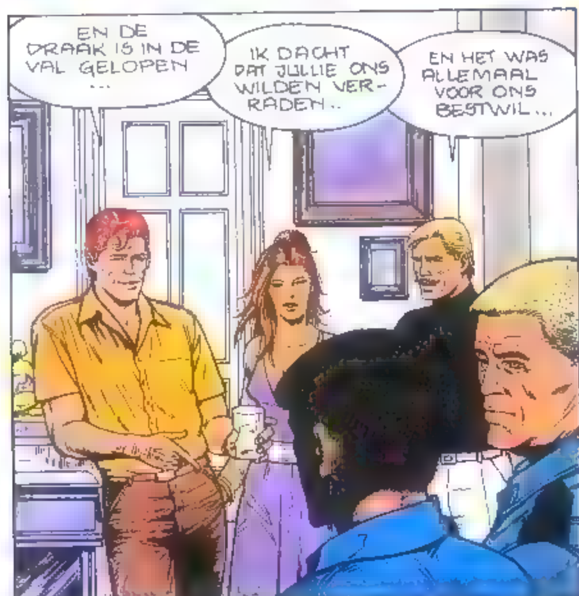
... NET ALS HET GERAAMTE... DAARUIT MAAKTE IK OP DAT DE KLUIZENAAR DOOR IEMAND ANDERS VERVANGEN WAS...
GEEN SKELET TE VINDEN...
U MOET VOOR WAARZEGGER GAAN SPELEN, COMMANDANT...

IEMAND DIE OP JOHN FENSTONE LEEK.

ER BLEEF ME NIETS ANDERS OVER DAN TE ZORGEN DAT JACK VOOR LOKAAS ZOU GAAN SPELEN...
IK GELOOF DAT HIJ HAPT!
DIE BELEDIGING ZET IK JE LATER WEL BETAALD!

EN DE DRAAK IS IN DE VAL GELOPEN...
IK DACHT DAT JULLIE ONS WILDEN VERRADEN..
EN HET WAS ALLEMAAL VOOR ONS BESTWIL...

DE WEGEN VAN BOB MORANE ZIJN ONDOORGRONDELIJK...! HAHAHA!

EN ZE LEEFDEN NOG LANG EN GELUKKIG EN KREGEN EEN HELEBOEL KLEINE DRAAKJES... GEZONDHEID!

JAMMER DAT WE ER NIET IN GESLAAGD ZIJN DE SCHULDIGE TE PAKKEN...
DAAR BEN IK NOG NIET ZO ZEKER VAN...
IN ELK GEVAL HEEFT ONZE ARME RICHARD VOOR ZIJN MISDADEN GEBOET...

NU KUNNEN WE EINDELIJK IN VREDE LEVEN... DANKZIJ JOU, BOB...

EINDE

Zou Harrison Ford dit jaar de Oscar krijgen of blijft hij weer eens in de kou staan?

OH, WHAT A NIGHT

Het zal niet lang meer duren of het komt er aan. Het avondje van ome Oscar en zijn twintigtal vergulde neefjes. De jaarlijks terugkerende expositie van nietsonthullende decolletés en spannende schouderpaletten. Hollywood dirkt zich op om de collega's te vieren, achter beroemde gezichten schuilt slechts één gedachte: jaloezie. Want buiten de ongeveer zeventig genomineerden zitten er zo'n drieduizend gefrustreerden in de Dorothy Chandler-zaal in Los Angeles. De «Academy of Motion Picture Arts and Sciences» reikt immers zijn Oscars niet aan iedereen uit, *«may the best (wo)man win»* is het devies. Oscars betekenen box office. Commerciëel nauwelijks draaiende films veranderen door dat ene beeldje in kaskrakers. Reeds winstgevende films krijgen nog grotere financiële impulsen.

Maar Oscars zijn eigenlijk eerder morele overwinningen en dat maakt zo'n uitreiking juist bijzonder. De spanning die op de gezichten af te lezen valt als de gastvedette de onsterfelijke woorden *«and the winner is...»* uitspreekt, de ontgoocheling bij de naamafroeping van de vier overige kandidaten, de uitbarsting van vreugde bij de overwinnaar en zijn gevolg, de tranen, de grijns. Het is Hollywood op zijn best, het is TV op zijn sterkst, het is de Amerikaanse droom op zijn hoogtepunt. En het geeft een voldoening te merken dat mensen die een heel jaar, een hele tijd of een heel leven gewerkt hebben om een zo perfekt mogelijke presentatie af te leveren, daarvoor beloond worden. Het heeft iets ijskreemachtigs — als je braaf bent, dan krijg je straks een ijskreem — alleen zijn het aantal «bollen» hier meer waard. Sally Field met tranen in de ogen krampachtig de Oscar zien vasthouden, Jane Fona hem voor de camera stekend en haar vader toeschreeuwend «ik kom hem brengen», Vanessa Redgrave een pleidooi voor de vrede houdend. Het zijn kleine brokjes emotie die meestal weggewist worden door die 625 lijnen, maar die bij de grootste variety show die Amerika kent af en toe wel eens opduiken. *Hooray for Hollywood*, zullen we maar zeggen.

Dirk T. Mattee

Ten Tijde van de Bijbel

door Jean Torton en Claude Lambert

WAT ZEGT DE WETENSCHAP ERVAN?

Jozef spreekt recht over zijn broeders

Volgens Genesis [redacted] werpen Jozefs broeders, die door zijn huisbestuurder zijn aangehouden, zich aan zijn voeten en bekennen hun schuld: ze hebben hun broeder Jozef uit afgunst gedood, lang geleden, en God straft hen nu door hen schuldig te maken aan een onwaardige diefstal. Ze trachten zelfs niet zich te rechtvaardigen, zo overduidelijk is het bewijs — hoewel het vals is (want Jozef zelf heeft de valstrik gezet) — [redacted] vooral omdat ze in hun ongeluk Gods wraak zien.

Uiteindelijk blijkt de doortraptheid van Jozef niets anders dan een strategie om het berouw van zijn broeders op de proef te stellen. En als blijkt dat ze ditmaal een grote moed en edelmoedigheid ten toon spreiden, barst de onderkoning in tranen uit, omhelst hen, onthult hun dat hij hun broeder [redacted] en vergeeft hun schuld. Het volmaakte **happy end** van dit verhaal laat zien dat Gods wegen weliswaar ondoorgrondelijk zijn maar dat hij de zondaar liefheeft en hoopt op diens berouw.

Het [redacted] dus een parabel, een voorafbeelding van «De Verloren Zoon» uit het Evangelie. Bestaat er in de Oude-Egyptische werkelijkheid die nu beter bekend is een context die kan verklaren waarom die historische achtergrond gekozen werd? Inderdaad.

Het recht van de farao

Het recht dat Jozef spreekt uit naam van de farao, is voor de bijbelauteur dan wel het beeld van [redacted] goddelijke rechtvaardigheid, maar blijkt wel degelijk geïnspireerd op het faraonische rechtssysteem.

Net zoals in China de keizer, bijgenaamd «Zoon des Hemels», tegelijkertijd het beeld, de belichaming en de bewaarder van de kosmische orde is, zo is de farao van Egypte zowel de middelaar tussen zijn volk en de hemelse wereld als het levende [redacted] handelende symbool in de gemeenschap van Maët, de (godin van de) Rechtvaardigheid, die gelijk staat aan de universele harmonie.

In Egypte ligt de rechtspraak in handen van rechters, schrijvers die door de koning benoemd zijn. Ze spreken recht in zijn naam. Bij ernstige delicten of als de beklaagde in hoger beroep gaat omdat hij meent niet goed beoordeeld te zijn, kan de zaak tot voor de «onderkoning» komen (of **vizir**, zoals men tegenwoordig meestal zegt, van het Perzische woord **vitchira**, minister). In Egypte zijn meestal twee vizirs, een in het noorden en een in het zuiden. Uiteindelijk beslist de farao. De meest gebruikelijke straf bestaat uit **stokslagen**; een bepaald aantal, naar gelang de overtreding, op de rug. Een gruwelijker straf is het afsnijden van de oren of de neus van de misdadiger: zijn mismaakte gezicht zal hem voorgoed als veroordeelde kenmerken. Tenslotte is er de doodstraf.

Maar op elk niveau van de rechtspraak wordt de rechter geacht de koning [redacted] vertegenwoordigen, die zelf het symbool van Maët is. Als hij zich vergist of verkeerd vonnist, moet hij rekenschap afleggen aan de farao en loopt hij kans zelf de straf [redacted] krijgen die hij ten onrechte heeft opgelegd.

Tenslotte is de koning verantwoording schuldig aan de goden. Men moet daarbij in het oog houden dat dit «ondermaanse» rechtsysteem een afspiegeling is van de «hemelse» rechtspraak, de rechtbank waarvoor alle mensen zullen verschijnen, de farao als eerste. Want in tegenstelling tot de Hebreeuwen tot de [redacted] eeuw v. Chr. — voor wie na de dood iedereen 'ter helle zal dalen' (naar de **sheol**, de «Wereld zonder licht»), net als voor de Grieken [redacted] Romeinen — geloofden de Egyptenaren [redacted] een waar leven na de dood. Als op de weegschaal van Maët, voor de rechtbank van Osiris (de god der doden) het begane kwaad zwaarder blijkt dan het goede, dan wordt men uitgeleverd aan de Verslinder, een monster met een krokodillekop en het achterlijf van een nijlpaard. Overweegt het goede, dan voert Horus zelf je naar Osiris, en word je triomfantelijk ingehaald in zijn paradijs. Het is duidelijk dat deze visie [redacted] het hiernamaals vooruitloopt op de latere Joodse — vooral Farizese — inzichten [redacted] natuurlijk ook op de Christelijke opvatting.

Wat betreft de rechtspraak van de Egyptische rechtbanken geeft deze visie van het «Oordeel van Osiris» aanleiding tot twee opmerkingen. De verheven opvattingen van de Goddelijke gerechtigheid die [redacted] Egyptenaren hadden kan ten dele berusten op het goede voorbeeld dat de koninklijke rechtspraak bood. Andersom kan de vrees voor de Verslinder en de hoop op het paradijs de schrijvers sterk hebben beïnvloed als ze zelf als vertegenwoordigers van Maët hun aardse rechtspraak mosten plegen.

O. Cair Hellon

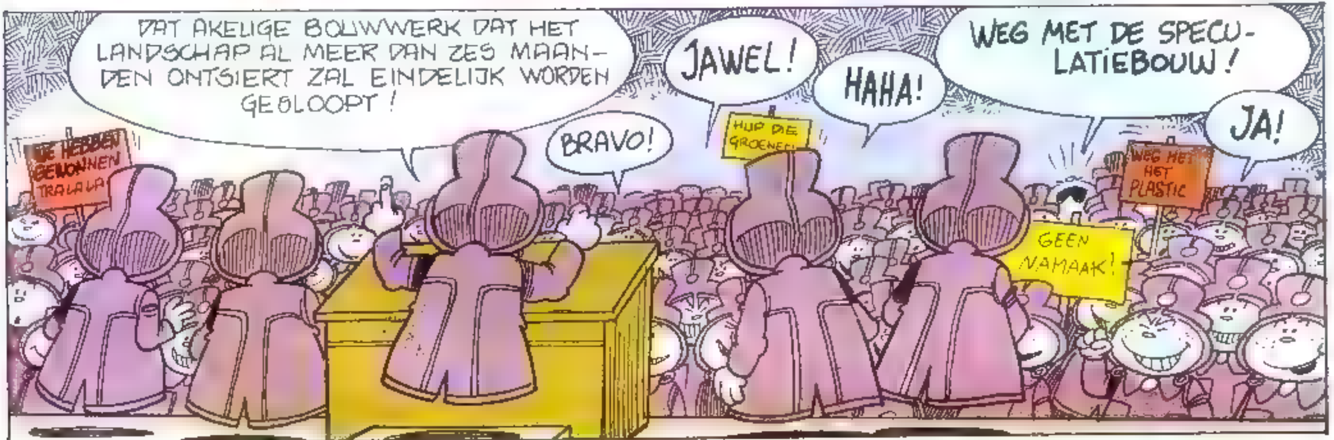
Meneer Edouard

WAAR IS HET EERSTE ALBUM ? KIJK SNEL UIT, NAAR "KRIEBELS IN JE BUIK"

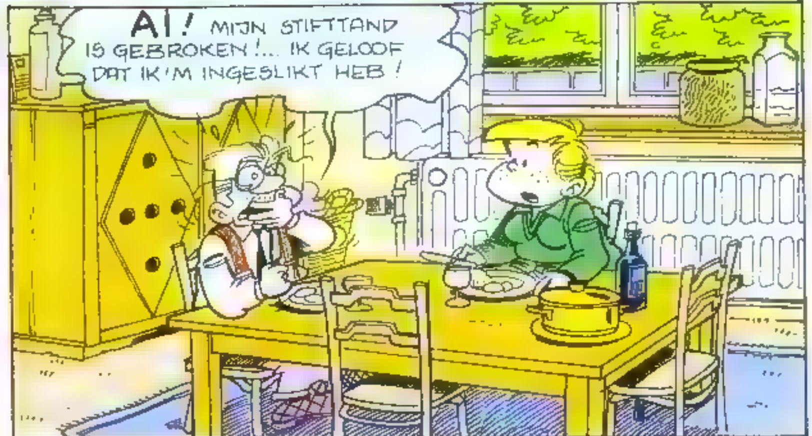
90A-

90B

DIDGE86

BUDDY LONGWAY

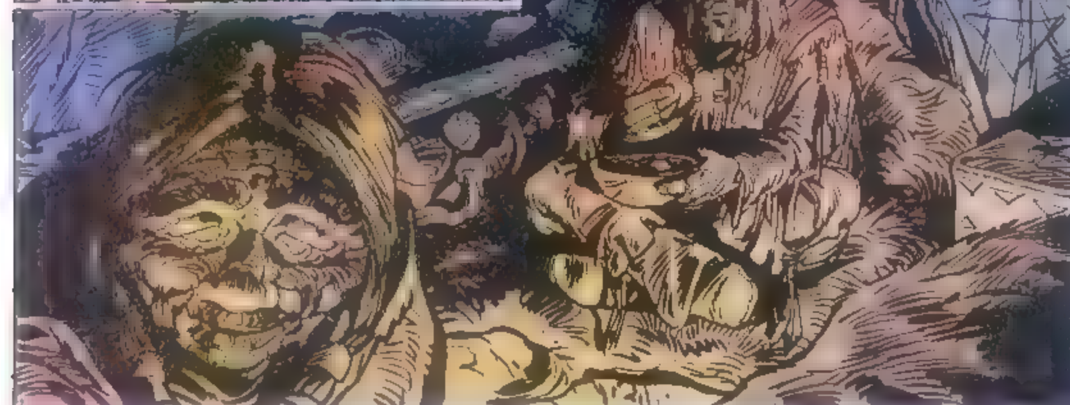
SAMENVATTING: Buddy en Grijze Wolk worden opgenomen door een oude squaw, die hen naar haar stam brengt. Hij is een en al verbazing als hij verneemt dat zij Harold, zijn vader heel goed gekend heeft.

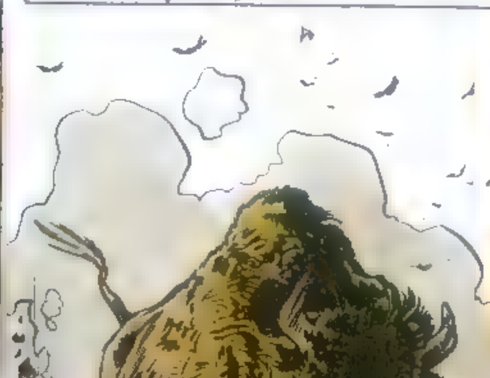
SLA OM

BUDDY LONGWAY

DERIB

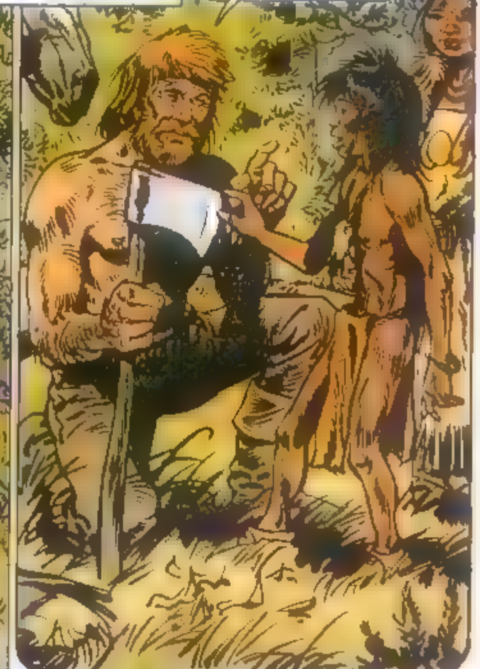

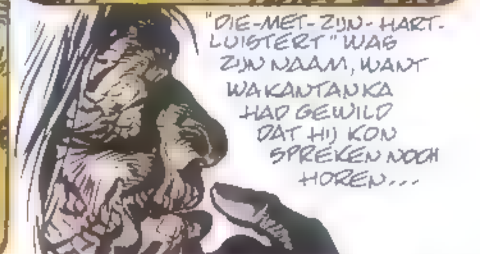

DAG AAN DAG BOUWDE HAROLD ROODHOOFD ONDER ONZE VERBAASDE OGEN AAN ZIJN HOUTEN TIPI...
JE HOORT MISSCHIEN NIET, MAAR JE KUNT WEL GOED KIJKEN, DIE-MET-ZIJN-HART-LUISTERT...

IN HET LAND WAAR IK VANDAAN KOM, OVER HET GROTE WATER, ZOALS JULLIE ZEGGEN, MAAKTE IK HUIZEN VOOR ANDEREN. IK WAS TIMMERMAN...

MIJN VADER HEEFT ME DAT VAK GELEERD, EN IK HEB ER ALTIJD VAN GEHOUDEN...

IK GELOOF DAT HIJ IN HET BEGIN NIET TEGEN ONS SPRAK, MAAR ZIJN LEVEN WEER BELEEFDE ZOALS HIJ HET SOMS IN ZIJN GEDACHTEN ZAG... EN DAARBIJ SPRAK HIJ...

WE HADDEN EEN RUSTIG LEVEN, MIJN VROUW MAUREEN, ONZE BABY BUDDY EN IK, TOT DIE DROEVE NACHT...

HAROLD!... WORD WAKKER! RUIK JE NIETS?

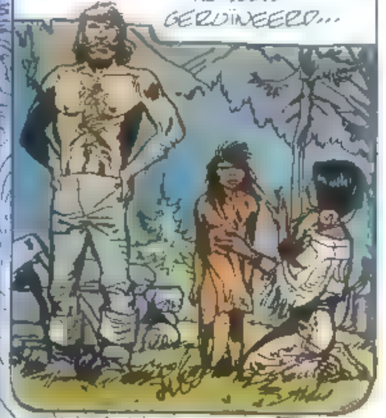

BUDDY LONGWAY

BRAND! ER IS BRAND!

HET HELE HUIS EN DE HOUTVOORRAAD VERBRANDDEN. WE KONDEN ONSZELF MAAR NET REDDEN. TOEN DE BRANDWEER KWAM VIEL ER NIETS MEER TE DOEN... IK WAS GERUÏNEERD...

IK WAS MISSCHIEN TE KLEIN OM HET ME NOG TE HERINNEREN... MAAR HET VUUR HEEFT HET BEPAALD WEL OP ONZE FAMILIE GEMUNT... *

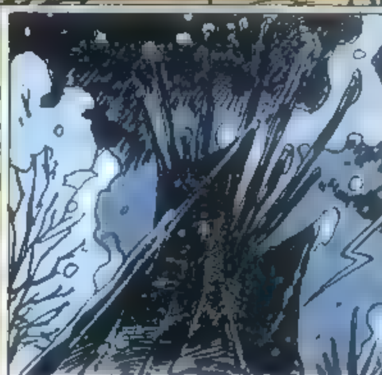

HET VUUR IS EEN ELEMENT VAN VERANDERING. JE ZOU NOOIT GEWORDEN ZIJN WAT JE BENT ALS HET VUUR ZIJN ROL NIET HAD GESPEELD DIE NACHT HIHIHI... MISSCHIEN HEEFT HET NOG WEL VERRASSINGEN VOOR JE IN PETTO, HIHIHI...

NOEM ME NIET KLEINE MAAN, IK DRAAG DIE NAAM NIET MEER... NU NOEMEN ZE ME DWAZE WIJSHEID. LUISTER NAAR HET VERVOLG, DAN ZUL JE HET BEGRIJPEN...

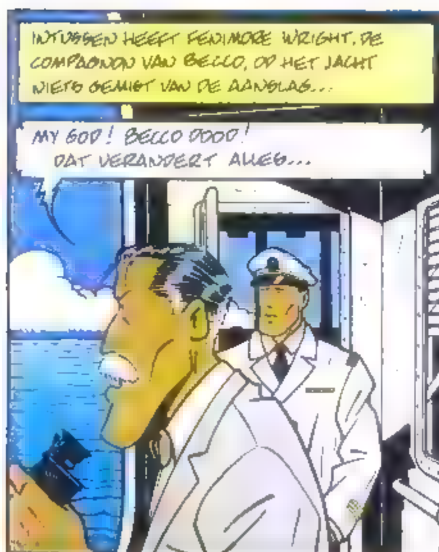
* ZIE "HET GEHEIM" EN "KAPITEIN RYAN"

wordt vervolgd

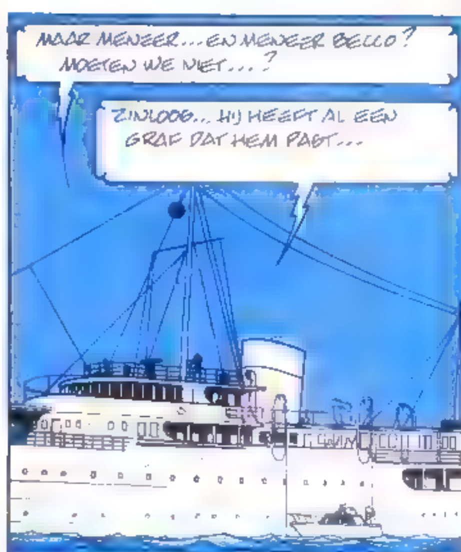

ADLER

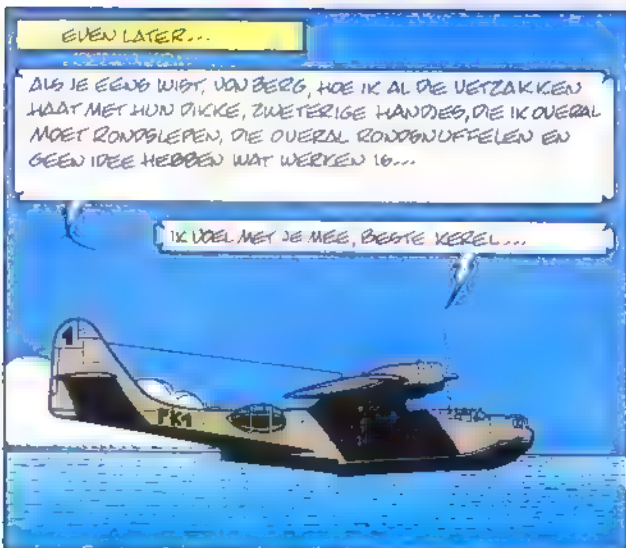
SAMENVATTING: Adler, die aanvaardde om voor Gassner te werken heeft als opdracht het yacht van de Big Boss, de PDG van de Didom Becco LTD in het oog te houden. Maar zij komen te laat want Maya en haar helpers hebben de rekening met die booswicht reeds vereffend.

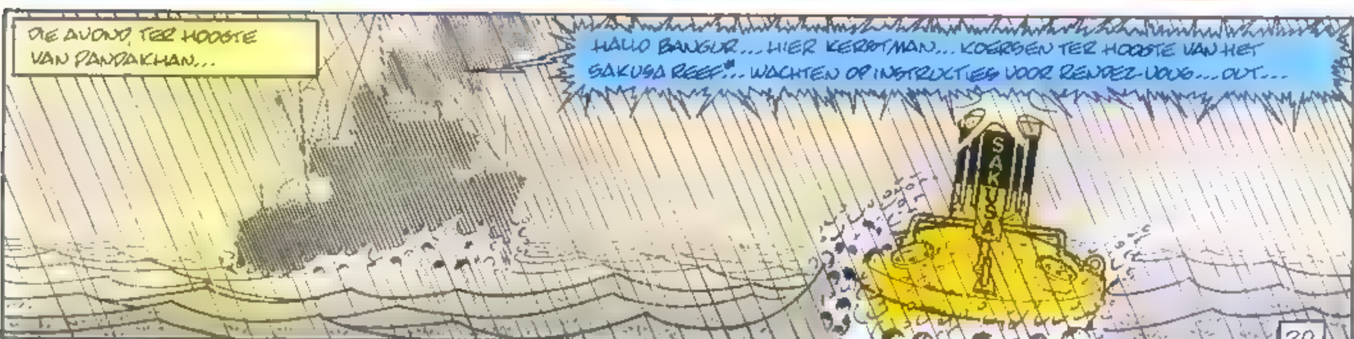

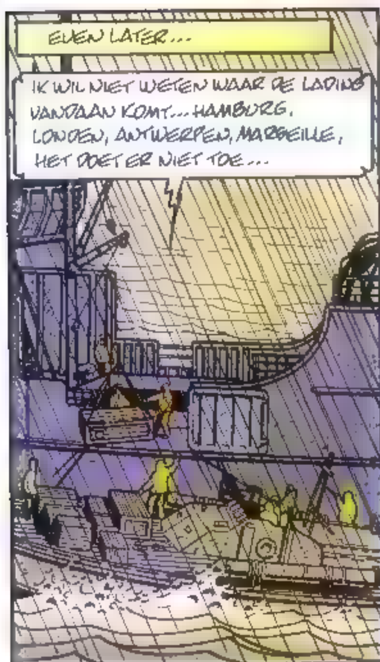

* SAKUSA REEF:

SLA OM

TWEE UUR LATER...
DAAR IS DE BOEG VAN HET SAKUSA REEF, EN DAAR DE KERSTMAN... DE TAKAAKI MARU, DE HELER VAN DE OCEAAN...

EVEN LATER...
IK WIL NIET WETEN WAAR DE LADING VANDAAN KOMT... HAMBURG, LONDEN, ANTWERPEN, MARSEILLE, HET DOET ER NIET TOE...

DE LADING?
JA! DIAMANTEN, EDELSTENEN EN RUW GOUD UIT DE VOORRADEN VAN DE DIDOM... ZONDER DAT DE AGENTEN HET WETEN NATUURLIJK...

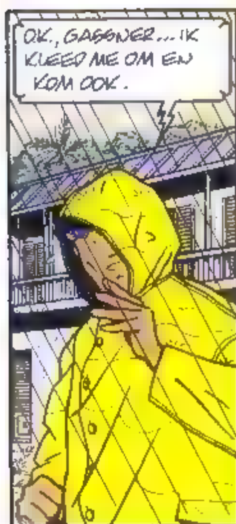
VANDAAR DIE VERSCHEPING MIDDEN OP ZEE...
PRECIES, VON BERG... IK MOET WEL... MET HET SALARIS DAT DIDOM ONS GEEFT KUN JE NAUWELIJKS JE SCHEERZEEP BETALEN...
DAG KAPITEIN...

DE KERSTMAN BETAALT CASH EN IN US DOLLARS! CORRECT!

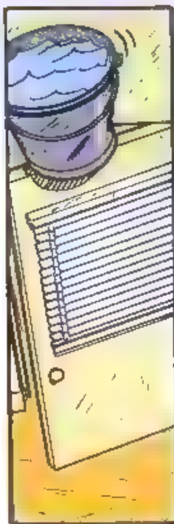
TERUG IN DE HAVEN...
KOM MET ONS MEE NAAR DE MESS, VON BERG... WE DRINKEN OP ONZE TERUGKEER, GOED?

O.K., GASSNER... IK KLEED ME OM EN KOM OOK.

EVEN LATER...
VOORAL NIET TEVEEL OPVALLEN... NAAR BINNEN DAN MAAR...
MESS

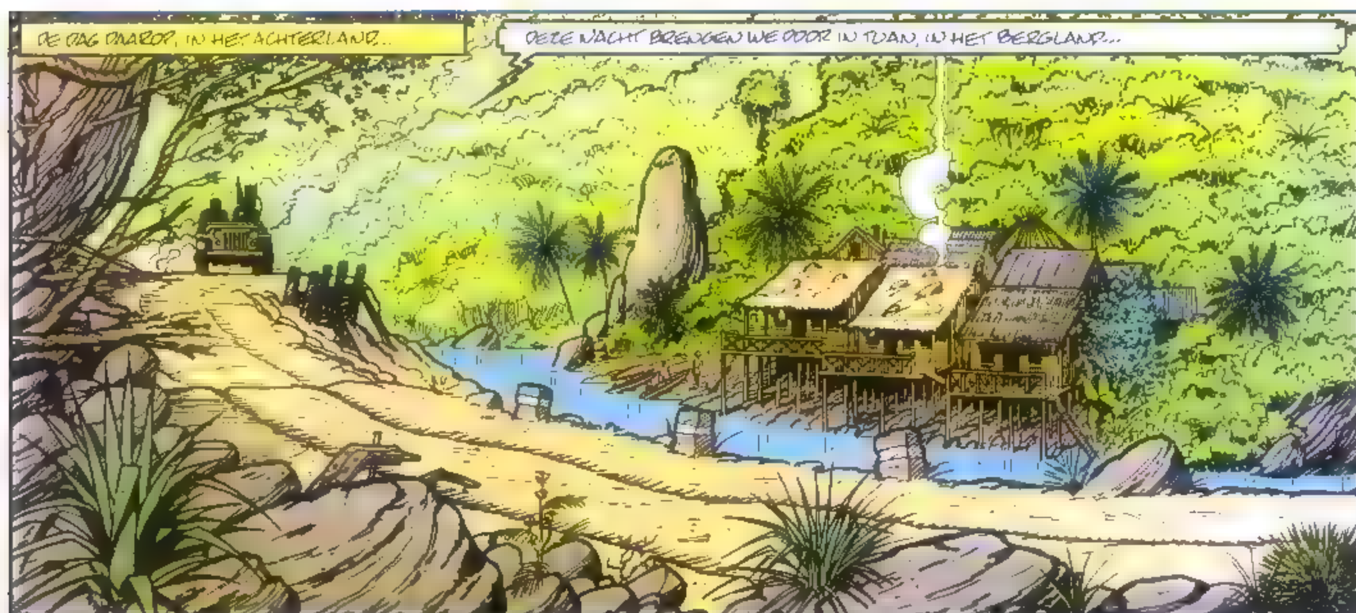

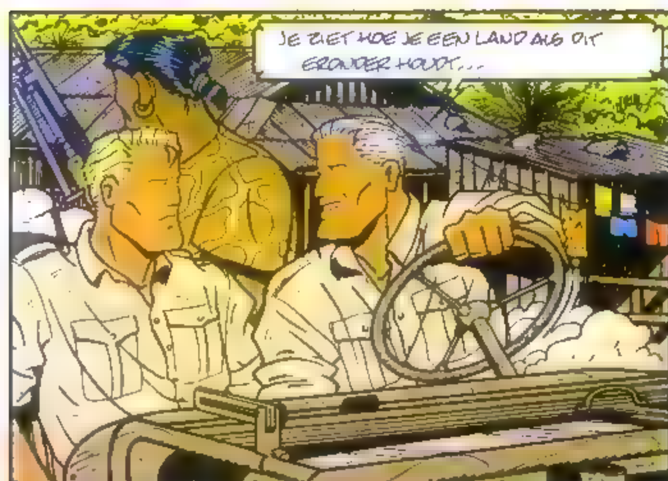

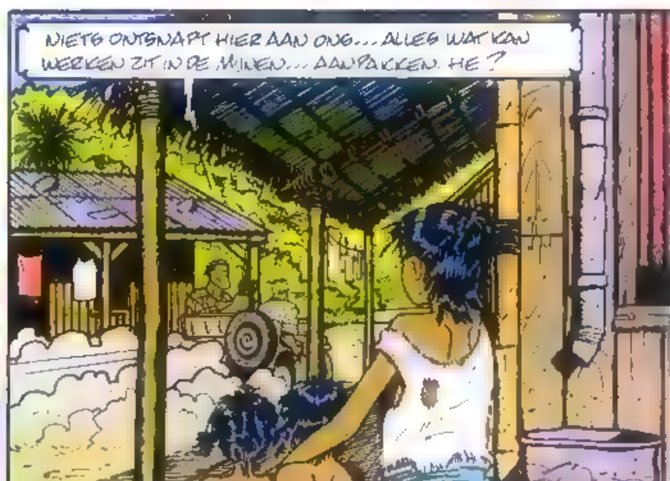
SPLASH

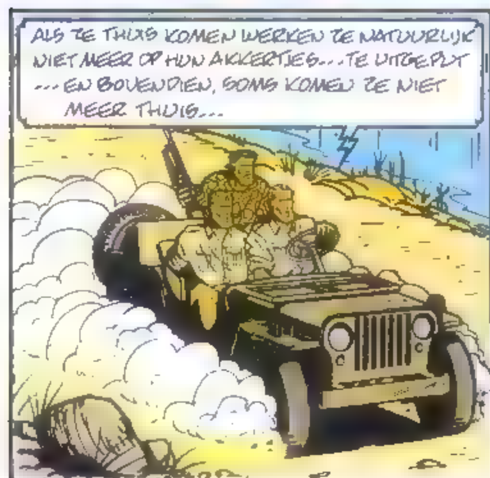
DAT IS DE WELKOMSTCOCKTAIL VAN MIJN JONGENS: EEN DERDE ZEEWATER, EEN DERDE REGENWATER EN EEN DERDE HUMOR. KOEL GESERVEERD IN EEN EMMER! HAHA! WELKOM VOOR ONZE NIEUWE VLIEGER!

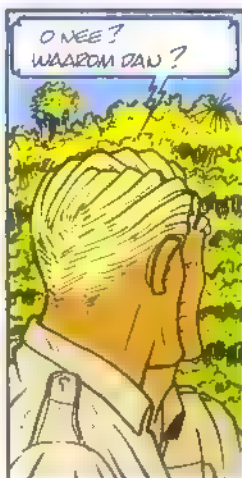

DE DAG DAAROP, IN HET ACHTERLAND...
DEZE NACHT BRENGEN WE DOOR IN TUAN, IN HET BERGLAND...

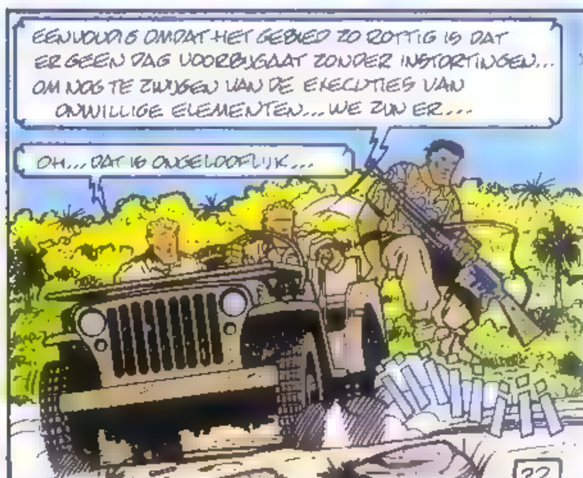

JE ZIET HOE JE EEN LAND ALS DIT ERONDER HOUDT...

NIETS ONTSNAPT HIER AAN ONS... ALLES WAT KAN WERKEN ZIT IN DE MIJNEN... AANPAKKEN. HE?

MEIN GOTT... AL DIE ARME STAKKERS LIJDEN GEBREK...

ALS ZE THUIS KOMEN WERKEN ZE NATUURLIJK NIET MEER OP HUN AKKERTJES... TE UITGEPUT ...EN BOVENDIEN, SOMS KOMEN ZE NIET MEER THUIS...

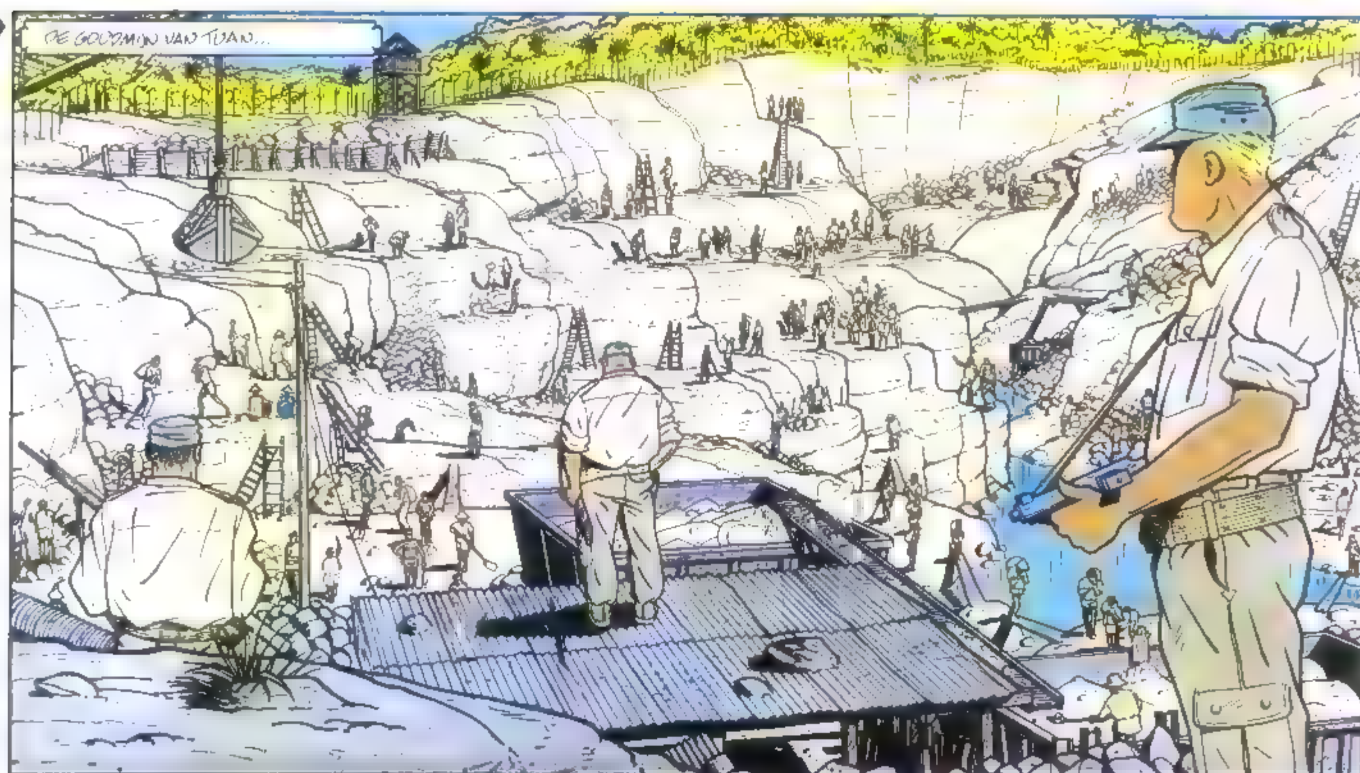

O NEE? WAAROM DAN?

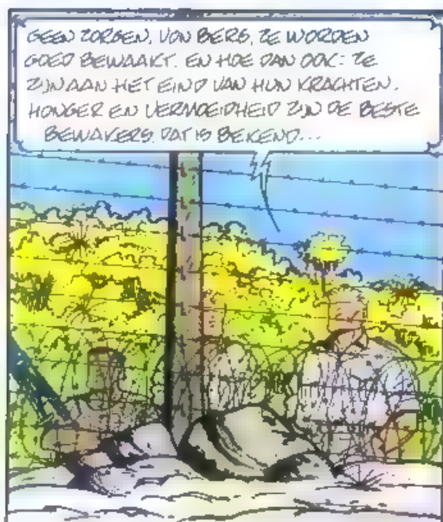

EENVOUDIG OMDAT HET GEBIED ZO ROTTIG IS DAT ER GEEN DAG VOORBIJGAAT ZONDER INSTORTINGEN... OM NOG TE ZWIJGEN VAN DE EXECUTIES VAN ONWILLIGE ELEMENTEN... WE ZIJN ER...
OH... DAT IS ONGELOOFLIJK...

SLA OM

ADLER

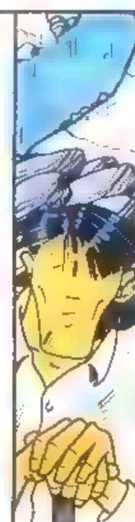

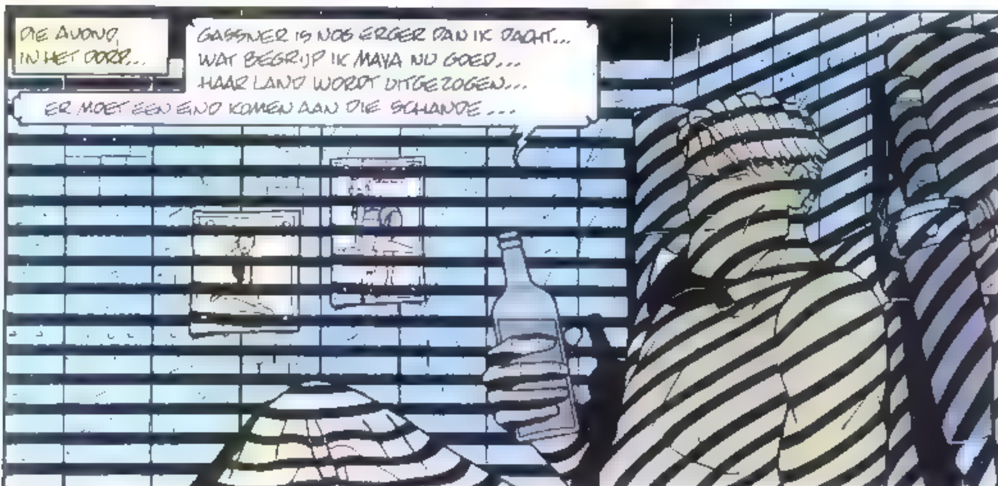

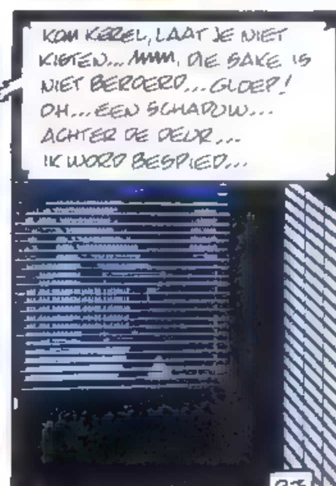

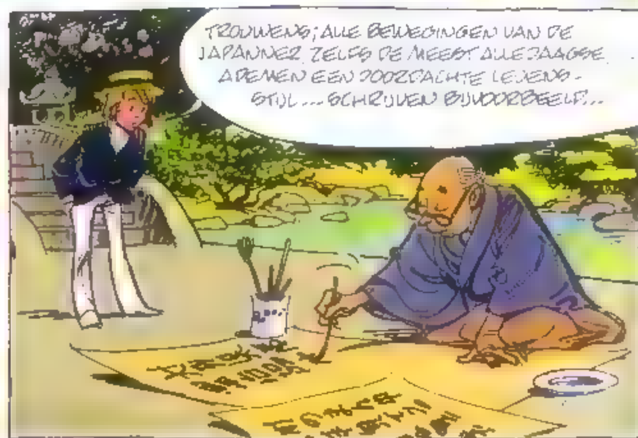

* ZIE: HET VLIEGTUIG VAN NANGA

wordt vervolgd

AH... HET TRADITIONELE JAPAN..

WAT EEN INTENSE RUST... WAT EEN KALME HARMONIE... DE ZUIVERHEID VAN DAT LANDSCHAP WEERSPIEGELT EEN DIEPE GEESTELIJKE VREDE...

TROUWENS, ALLE BEWEGINGEN VAN DE JAPANNER, ZELFS DE MEEST ALLEDAAGSE, ADEMEN EEN DOORDACHTE LEVENSSTIJL... SCHRIJVEN BIJVOORBEELD...

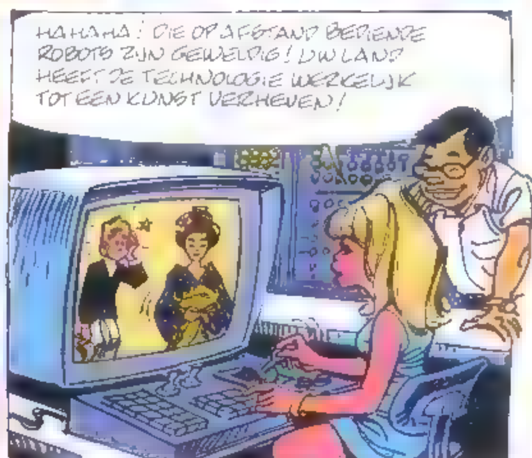

...OF EENVOUDIG THEE DRINKEN...

...ZELFS VECHTEN WORDT EEN KUNST BIJ DEZE SAMOERAIZONEN...

EN WAT DE ONDEFINIEERBARE BEKORING VAN DE GEISHA'S BETREFT ZOU IK...EH...

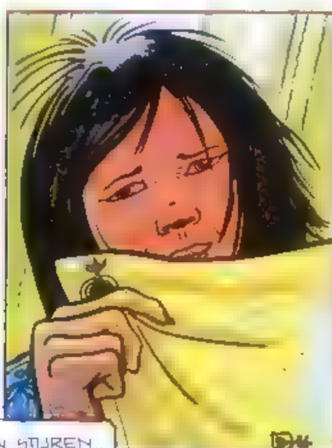

EH... JUFFROUW IK HEB EEN PRACHTIGE POSTZEGELVERZAMELING DIE EH.. EN...

PAF!

HAHAHA! DIE OP AFSTAND BEDIENDE ROBOTS ZIJN GEWELDIG! UW LAND HEEFT DE TECHNOLOGIE WERKELIJK TOT EEN KUNST VERHEVEN!
DANY 87

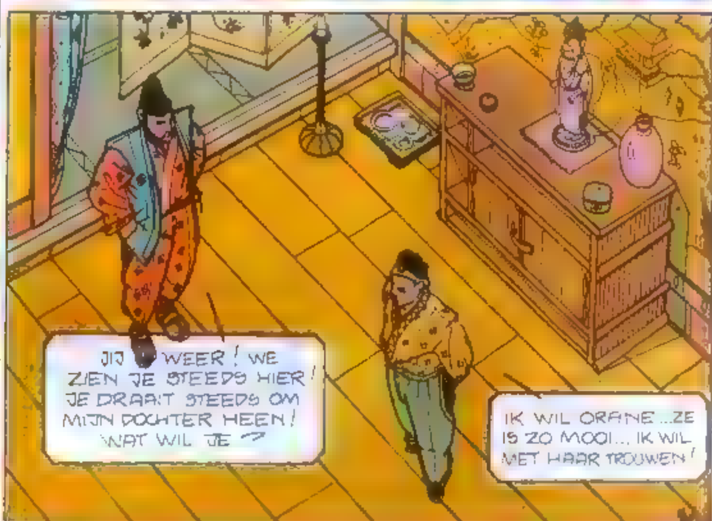
HET PALEIS VAN ORANE VERVOLG

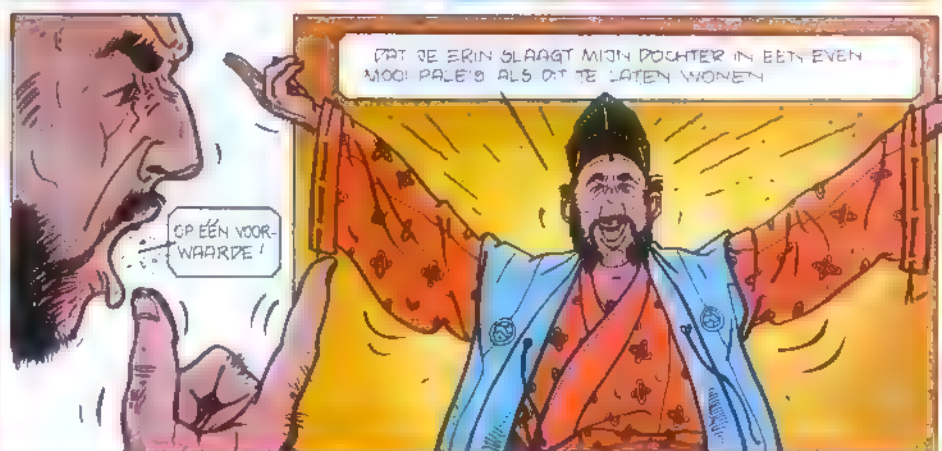

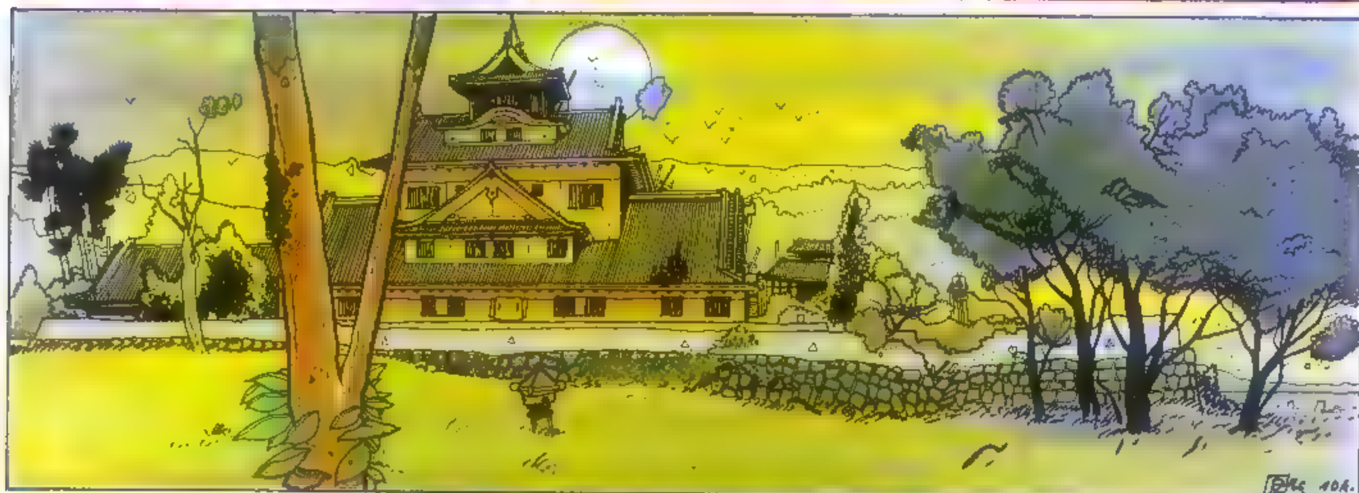

EXTRA LANG VERHAAL

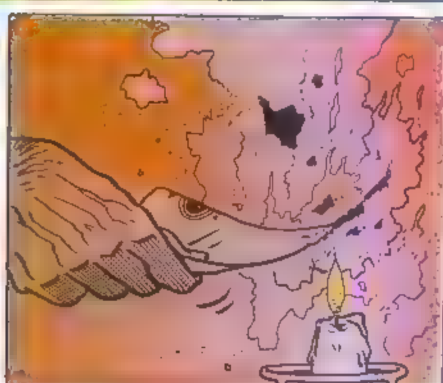

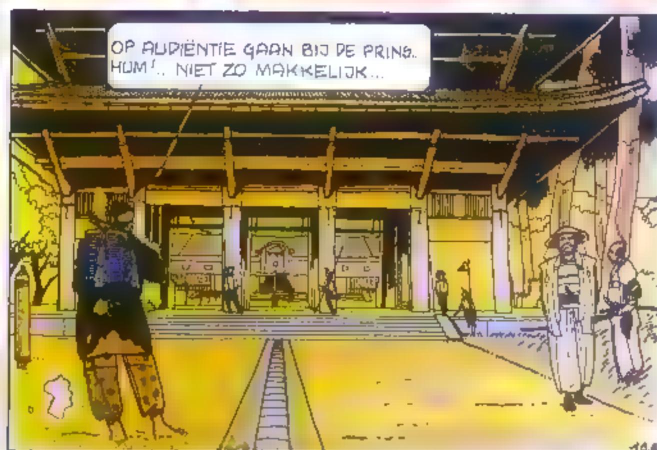

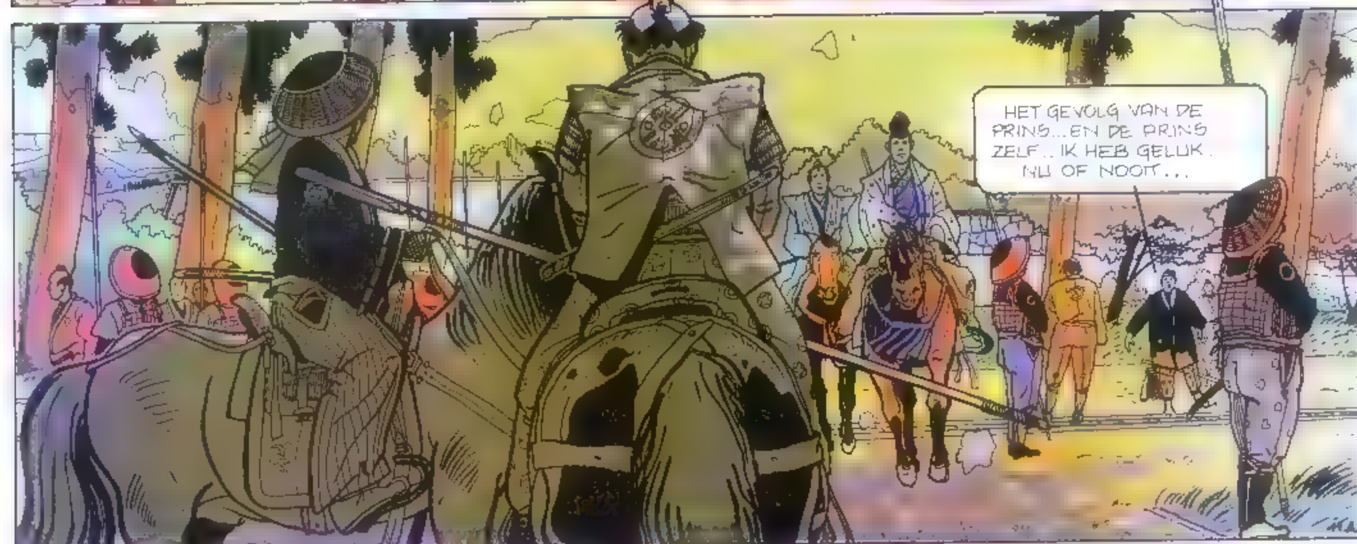

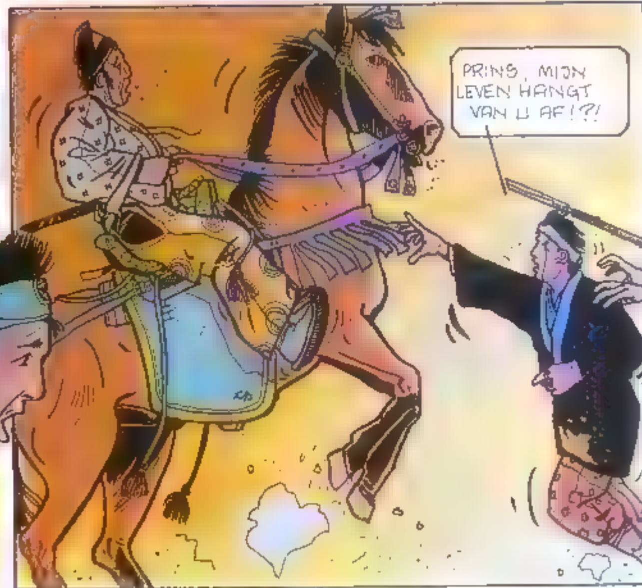
SLA OM

HÉ! WAT GEBEURT DAAR?

HET GEVOLG VAN DE PRINS...EN DE PRINS ZELF.. IK HEB GELUK. NU OF NOOIT...

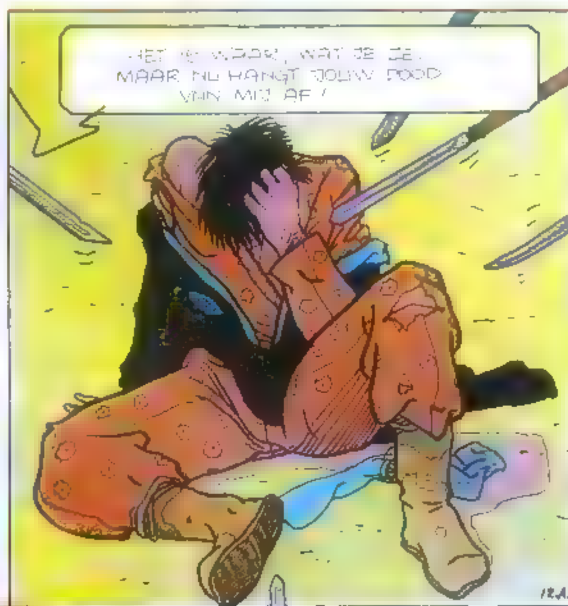

!

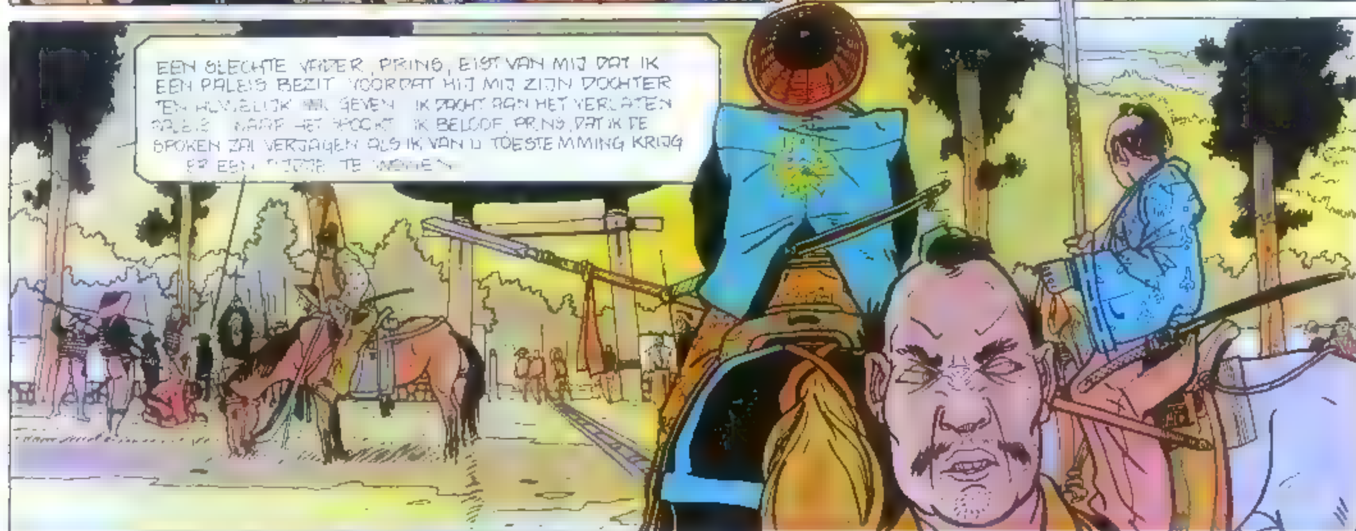

PRINS, MIJN LEVEN HANGT VAN U AF!?!

EXTRA LANG VERHAAL

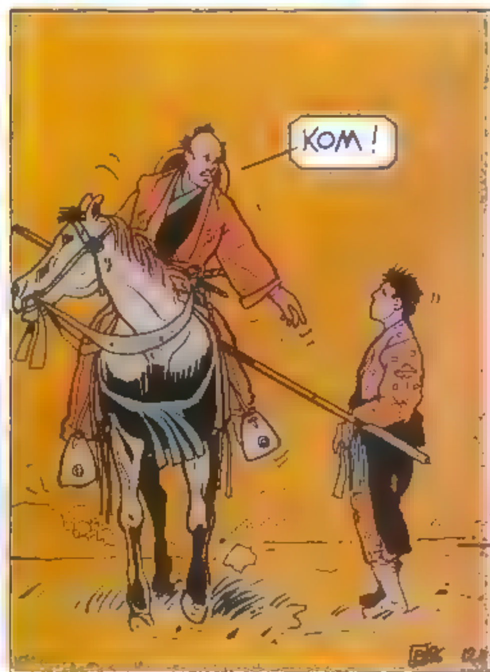

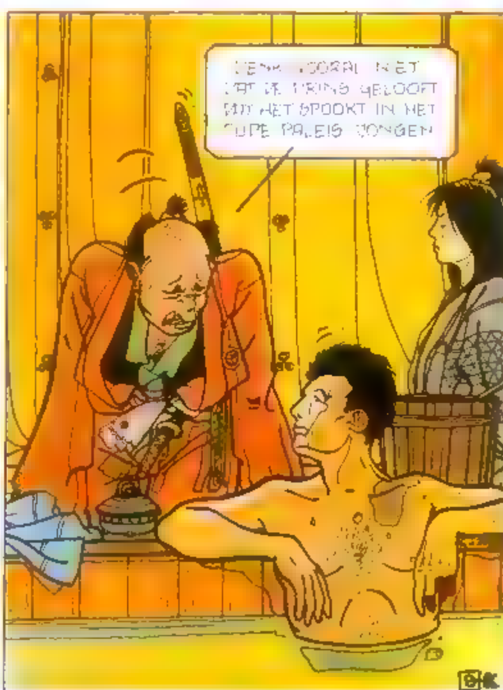

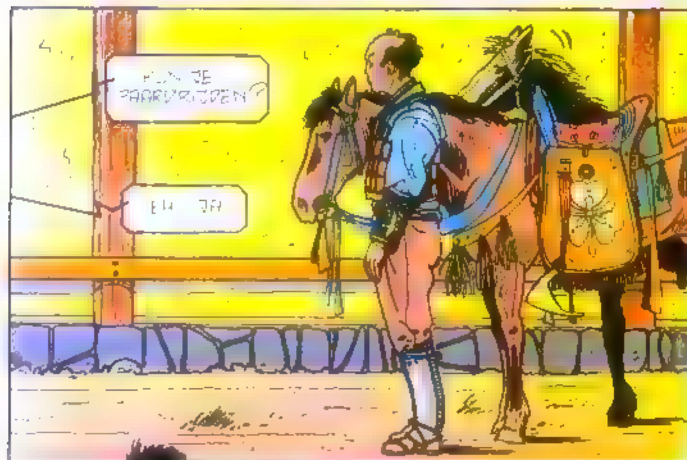

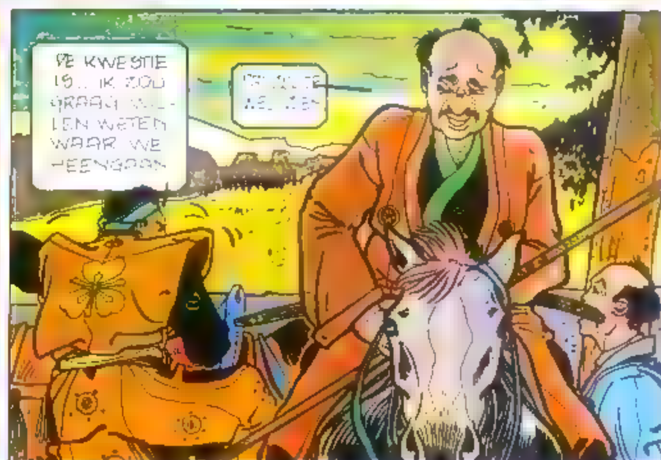
SLA OM

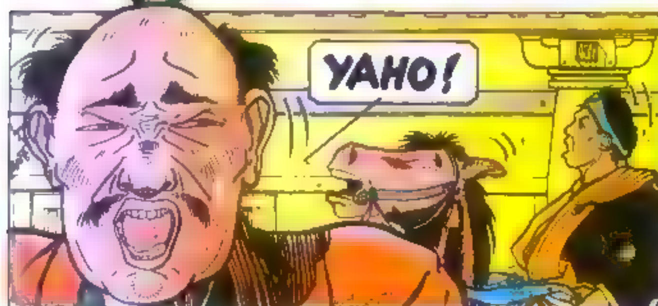

JE EEN WAT MENSELIJKER

DAT HET SPOOKT IN HET PALEIS JONGEN

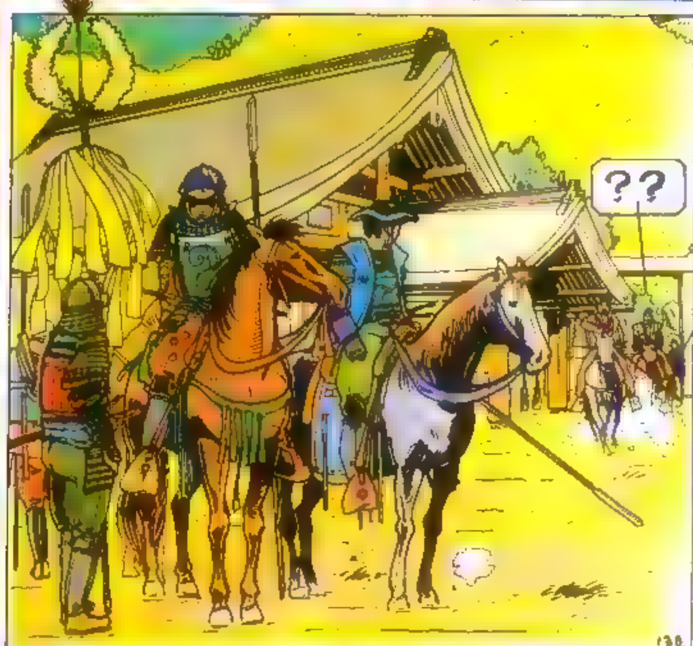

GRAAG TEN KOSTE VAN DE RIJKE

PAARDRIJDEN?

DE KWESTIE IS... IK ZOU GRAAG WIL- LEN WETEN WAAR WE HEENGAAN

YAHO!

?

??

EXTRA LANG VERHAAL

SLA OM

日本

HET PALEIS VAN ORANE

EXTRA LANG VERHAAL

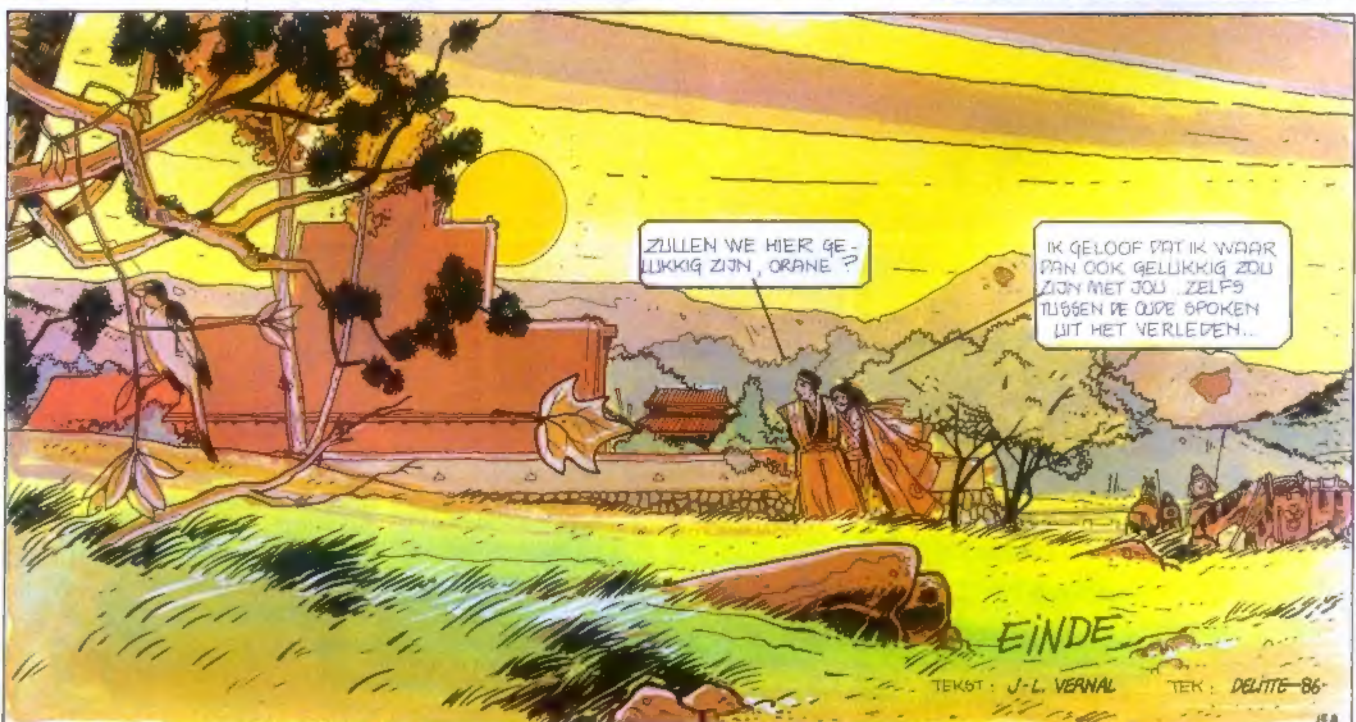

VOOR NOG GEEN TIENTJE NOEMT NIEMAND JE MEER DUMBO.

Smiths

Bij Tengels van Smiths kun je nu een 100% katoenen T-shirt krijgen met de tekst "Nobody calls me Dumbo".

Koop 2 zakken Tengels, haal de aktie-etiketten eraf en stuur die samen met f 9,95 naar Smiths. Het adres staat op de zak.

Binnen drie weken krijg jij je eigen T-shirt thuis en zal niemand het nog in z'n hoofd halen je Dumbo te noemen.

TENGELS VAN SMITHS. BLIJF DAAR MAAR EENS AF MET JE TENGELS.

WINDSURF TOTAAL

't allround-fun-blad

ALLROUND: omdat WindSurf jou, of je nu een beginnende, een gematigde of een supercrack bent, acht nummers lang veelzijdige informatie geeft. Informatie over planken, zeilen, masten, gieken, vinnen, kortom, alles over materialen. Wat is nieuw, waar komt het vandaan, hoe werkt het, waar kan ik het krijgen, wat kost het? Vragen waarop je onder andere in onze plankentesten, die onder verantwoordelijkheid van de ANWB staan, antwoord krijgt. Verder brengt WindSurf uitgebreid verslag uit van nationale en internationale wedstrijden en evenementen. Maar ook interviews met surfsterren, modetrends en beschrijvingen van dé surfstekken van de wereld. „Hot spots" in binnen- en buitenland dus!

FUN: omdat WindSurf jou acht nummers lang een hoop pret laat beleven met de te maffe stripfiguur Radical Ronald, laat genieten van leuke verhalen, laat lachen om grappige tekeningen en laat dromen bij het zien van spetterende foto's.

Daarom allround-fun,
daarom Windsurf totaal!
Begrijp je?

WINDSURF totaal
is overal in
Nederland te koop.

VERLAAGDE VERKOOPPRIJS *f* 5,90

Abonneren mag ook! 8 keer WindSurf totaal in de bus voor slechts *f* 43,50 per jaar (opgave in enveloppe aan WindSurf totaal, antwoordnummer 2200, 6800 VH Arnhem.)

GRATIS PREMIE Direkt na betaling van het abonnementsgeld ontvang je gratis onze premie. Een fantastisch „Radical Ronald"-shirt.

De verschijndata van WindSurf totaal in 1987 zijn: 27 februari, 24 april, 22 mei, 26 juni, 24 juli, 28 augustus, 25 september, 30 oktober.
Wacht niet te lang, want WindSurf totaal is snel uitverkocht.